

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Актуальне інтерв'ю

Віталій КУРИЛО: «Вирішення проблем Донбасу можливе тільки за умови закінчення воєнних дій і повернення його до складу України»

СТОР. 3

Служіння

Стала волонтерка капеланом

СТОР. 4

Протест

Власники землі обурені

СТОР. 7

№ 19 (6524) СЕРЕДА, 1 ЛЮТОГО 2017 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Брати приклад з Менської міської ради

Чи потрібно запроваджувати в Україні етичні стандарти поведінки для обранців усіх рівнів — як народних депутатів, так і депутатів місцевих рад, а також чи варто ухвалити кодекс депутатської етики? Про це дискутували учасники національного форуму «Етичні стандарти для народних обранців: перспективи запровадження в Україні» за участю народних депутатів України, депутатів місцевих рад, представників виконавчої влади та громадськості.

У багатьох розвинених країнах етичні стандарти поведінки осіб вже стали нормою, а правила поведінки членів парламенту та органів самоврядування регулюються спеціальними кодексами. За порушеннями правил поведінки та етичних норм стежать спеціальні комісії.

СТОР. 2

Санкційний тиск на Москву необхідний через невиконання нею «Мінська–2»

Необхідно спільними силами мотивувати російську сторону «бути за столом переговорів та виконувати Мінські домовленості в повному обсязі, в першу чергу їх безпековий компонент, і припинити вбивства, зокрема мирного населення на Донбасі» — про це заявив Президент України Петро Порошенко під час спільної прес-конференції із канцлером Німеччини Ангелою Меркель у Берліні в контексті розмови про загострення ситуації на сході нашої держави. «Ми знову дізналися, що режиму припинення вогню фактично не існує, що знову гинуть солдати. Ситуація на лінії розмежування викликає занепокоєння. За даними ООН, до цього моменту в цьому конфлікті загинуло майже 10 тисяч людей. Ми повинні зробити все, на основі того, що маємо, а саме — на основі Мінських домовленостей, щоб втілювати їх», — цитує А. Меркель прес-служба українського лідера.

СТОР. 10

У Криму під прицілом не лише активісти, а й адвокати

Учора у Києві на Майдані Незалежності відбулася акція на підтримку незалежних адвокатів у Криму, які нині опинилися під ударом російської репресивної машини. Йдеться передусім про Еміля Курбедінова, якого ув'язнено на 10 діб через відео, розміщене на його сторінці у Фейсбуці ще у 2013 році, на якому транслювався мітинг релігійної організації «Хізб ут-Тахрір». Зайве нагадувати, що навіть з точки зору Росії у той час на півострові діяло виняткова українське законодавство. Організація «Хізб ут-Тахрір» заборонена лише у двох країнах — РФ та Казахстані. Тож у 2013-му в Криму вона діяла абсолютно легально, а переслідування Курбедінова заднім числом має абсолютно іншу мету — залякати незалежних адвокатів у Криму і позбавити захисту політичних в'язнів на півострові.

СТОР. 8

На знімку: виступає народний депутат України Рефат Чубаров.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ХРОНІКА

Супротивник застосовує «Гради», прикриваючись мирними мешканцями

На Донбасі спекотно по всій лінії фронту. Гарячою точкою на карті бойових дій залишається Авдіївка. Російсько-окупаційні війська, схоже, повернулися до тактики 2015 року — завдять важку артилерію в житлові квартали і, прикриваючись цивільним населенням, обстрілюють і позиції ЗСУ, і населені пункти. Так, у ніч на 31 січня, за словами очевидців — мешканців Донецька, бойовики стріляли з «Градів», встановлених у межах міста. У результаті обстрілів було знеструмлено шахту ім. Засядька — 203 гірники опинилися під землею.

СТОР. 12

ЄВРОБАЧЕННЯ-2017

Ключ від пісенного конкурсу вже в Києві

Учора в столиці нашої країни президент міської ради Стокгольма урочисто передав символічний ключ від Євробачення очільнику Києва Віталію Кличку. Після цього розпочалося жеребкування, на якому визначились, в якій із двох частин півфіналу виступатимуть представники 43 країн, що цьогоріч братимуть участь у конкурсі.

Днем раніше було обрано слоган і логотип Євробачення-2017. Гаслом музичного дійства стало «Celebrate Diversity», що українською можна перекласти як «Відзначаймо — звеличуймо — шануймо різноманітність».

СТОР. 6

КОРОТКО

■ На Сумщині — друга хвиля грипу. Епідпоріг подолано в двох районах області: у Шосткинському — на 12 відсотків і у Глухівському — на 34 відсотки. Запроваджено обмежувальні заходи з уникнення великої кількості людей в одному місці, **інформує наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

■ До 100-річчя початку Української революції 1917—1921 років у Державному історико-культурному заповіднику «Межибіж» на Хмельниччині спільно з Кам'янець-Подільським національним університетом імені Івана Огієнка відбудеться круглий стіл «Українська революція: передумови, процеси, наслідки, уроки», **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

■ Енергоблоки Рівненської АЕС з початку року виробили понад 1 млрд. кВт. год. електроенергії — планове завдання січня виконано на 101,2 відсотка, повідомляє керівник прес-центру АЕС Вікторія Леонова, **передає наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

У 2017 році сформуємо стратегічний запас ліків, щоб не допустити їх дефіциту *(глава уряду)*

Брати приклад з Менської міської ради

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У багатьох європейських країнах парламенти почали ухвалювати кодекси депутатської та чиновницької етики на початку 1990-х років, а в Україні ця тема вийшла на перший план після Майдану. Однак український парламент досі не ухвалив кодекс депутатської етики, тож наразі тільки одна місцева рада — Менська міськрада Чернігівської області — прийняла такий кодекс. Водночас у Верховній Раді обговорюється реформування парламенту з урахуванням рекомендацій місії Європарламенту, серед завдань якої також значиться врегулювання правил поведінки народних депутатів.

У парламенті вже з'явилося усвідомлення того, що потрібно міняти правила етичної поведінки народних депутатів, вважає голова підкомітету з питань законодавства про статус народного депутата України Комітету Верховної Ради з питань Регламенту Світлана Войцеховська («Народний фронт»). За її словами, всі лідери депутатських фракцій на словах підтримують зміни до Регламенту щодо норм депутатської етики, гендерної рівності (бо в деяких парламентських комітетах, приміром у бюджетному, немає жодної жінки). Та коли доходить до голосування, ця підтримка кудись дівається. «Зараз в парламенті етичні норми здебільшого розуміють як відносини між народними депутатами, — зауважила С. Войцеховська. — Але етичні норми — це й прозорість декларацій, способу життя, кошторису Верховної Ради, рівня зарплати, те, як обранці зустрічаються з виборцями». Вона вважає не зайвим ухвалити кодекс етичної поведінки депутатів усіх рівнів, однак висловила побоювання, щоб після ухвалення такого документа його норми не залишилися на папері. Хоча в європейських країнах навіть без запровадження спеціальних комісій, які б стежили за депутатською етикою, існує дієвий громадський контроль. С. Войцеховська навела такий приклад: в Естонії дружина політика отримала грант у сфері медицини, тоді як цей політик є членом медичного комітету парламенту. Щоправда, на запитання, як покарали цього політика, почули відповідь — ніяк. Але цей депутат відповідатиме перед суспільством і, напевно, його не оберуть до парламенту. «Саме це і є показником зрілості суспільства», — вважає народний депутат.

На думку голови підкомітету з питань гендерної рівності і недискримінації Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Ірини Суслової (Блок Петра Порошенка), кодекс депутатської етики має врегулювати три найболючіші проблеми в парламенті — відповідальність депутатів за те, що вони не з'являються на пленарні засідання, питання неперсонального голосування та неетичні висловлювання і сутички між парламентаріями. Водночас вона відзначила, що останнім часом бійок в парламенті значно поменшало, і не в останню чергу через публічне висвітлення, адже всі інциденти бачить вся країна. І. Суслова зазначила, що у світовій практиці є три типи комісій з депутатської етики. Приміром, у США — це незалежний орган, сформований із юристів, журналістів і представників громадянського суспільства, який фінансується з бюджету. У Франції та Британії є інститут парламентських приставів, у деяких парламентах світу самі депутати дають оцінку діям колег і там комісії з депутатської етики діють у самому законодавчому органі. На думку І. Суслової, для України найефективнішим було б створення незалежної комісії з депутатської етики на зразок тієї, що діє в США.

Народні депутати України Ірина Суслова і Світлана Войцеховська під час форуму.

ФАКТ

Згідно з Кодексом етики для голови та депутатів Менської міськради суб'єкти етичної поведінки повинні утримуватися від будь-яких гонорарів, подарунків, винагород, безпосередньо чи опосередковано за дії, пов'язані зі здійсненням повноважень. Мають відкидати пропозиції про незаконні послуги, а всі подарунки повинні передаватися органу місцевого самоврядування.

Представники місцевих рад також вважають за доцільне ухвалення кодексу депутатської етики та утворення спеціальних комісій.

Секретар Перечинської міськради Закарпатської області Олеся Вовканич розповіла, що проект такого кодексу вже обговорювався у міськраді й знайшов підтримку депутатів. Однак створено об'єднану територіальну громаду і 30 квітня відбудуться вибори до ОТГ, тож вирішено винести ухвалення етичного кодексу та створення етичної комісії на першу сесію новообраної міськради. А поки що текст проекту кодексу депутатської етики оприлюднено на сайті міськради для широкого обговорення.

Водночас експерти сходяться на думці, що суспільство дуже стомилося від бійок, лайки та інших інцидентів у парламенті, що породжує тотальну недовіру до влади. «Люди хочуть не політиків, які лаються та б'ються, а харизматичних лідерів, котрі вміють переконувати аргументами», — зазначив голова Центру політичних студій та аналітики «Ейдос» Віктор Таран. «Люди прагнуть змін, але боротьба за високі стандарти в політиці триває дуже повільно, бо досі процвітає кумівство і прагнення особистої наживи», — додала заступник голови ВГО «Інститут Республіка» Олександра Скиба.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото зі сторінки Ірини Суслової у Фейсбуці.

Затверджено план роботи на шосту сесію

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань бюджету затвердив план роботи на шосту сесію та підготував пропозиції до переліку питань її порядку денного.

Цей план визначає основні напрями діяльності комітету, насамперед законопроектну. Основою законотворчої роботи на шостій сесії (розділ І плану роботи) має стати опрацювання законопроектів про внесення змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2017 рік» та до Бюджетного кодексу України, а також розгляд питання щодо Основних напрямів бюджетної політики на 2018 рік та звіту про виконання Закону «Про Державний бюджет України на 2016 рік» шляхом підготовки відповідних проектів постанов на розгляд парламенту.

У розділі ІІ плану роботи передбачено розгляд проектів законів, до яких комітетом мають бути надані висновки щодо їх впливу на показники бюджету та відповідності бюджетному законодавству. Відповідно до Регламенту Верховної Ради такі висновки комітет з питань бюджету надає до всіх зареєстрованих у парламенті проектів законів.

У розділі IV плану роботи в рамках контрольних функцій запропоновано, зокрема, перелік заходів з питань участі комітету в процесі виконання Державного бюджету у 2017 році (наприклад, шляхом погодження рішень уряду щодо передачі бюджетних призначень і перерозподілу видатків, розподілу/перерозподілу міжбюджетних трансфертів) та контролю за дотриманням бюджетного законодавства (включаючи розгляд питання про стан виконання Закону «Про Державний бюджет України на 2017 рік» з урахуванням відповідних висновків Рахункової палати), а також розгляд звіту про діяльність Рахункової палати за 2016 рік.

Водночас Комітет з питань бюджету схвалив свої пропозиції до переліку питань порядку денного шостої сесії Верховної Ради України восьмого скликання (щодо переліку проектів законів, за якими комітет визначено головним). При цьому запропоновано не включати до порядку денного шостої сесії низку законопроектів, які втратили свою актуальність. Насамперед законопроекти щодо змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2016 рік», а також окремі законопроекти щодо змін до Бюджетного кодексу України з питань, що вже урегульовані.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

На керівні посади — з кадрового резерву

Голова Комітету Верховної Ради України з питань фінансової політики і банківської діяльності Сергій РИБАЛКА запропонував обирати на керівні посади державних виконавчих органів влади ефективних українських управлінців з кадрового резерву.

Коментуючи конфлікт, який виник між директором «Укрзалізниці» і міністром інфраструктури України, політик підкреслив, що «кожен міністр хоче мати в своїй команді людей, яким він довіряє, вважає їх фахівцями і які готові працювати на досягнення поставленої мети заради результату». «В нашій державі управляти міністерствами та відомствами повинні громадяни України з кадрового резерву ефективних державних менеджерів, — цитує Сергія Рибалку його прес-служба. — «Укрзалізницю» та інші підприємства має очолювати менеджер, який повинен як мінімум прописати п'ятьдесять завдань, які він може зробити за рік і за підсумками року відзвітувати за те, що він зробив. І вже за результатами такого звіту все суспільство бачить ефективність роботи такого менеджера, а Прем'єр-міністр прийматиме відповідні рішення — потрібен такий менеджер, чи не потрібен».

При цьому голова комітету відзначив, що кадровий резерв в Україні існує суто формально, а на керівні посади міністрів і керівників відомств часто призначають закордонних представників на високі зарплати.

Вл. інф.

Вимагають легалізувати видобуток бурштину

Визнати Олевський район Житомирської області «зоною збройної агресії кримінальних угруповань проти місцевих жителів» — це один із пунктів звернення до народних депутатів, яке днями було оприлюднено під час представлення нового голови Олевської РДА. У зверненні також пропонується ввести додаткові сили поліції, створити дружину із добровольців та бійців АТО, встановити в місті відеоспостереження.

Родич одного із постраждалих під час нещодавньої перестрілки висловив своє обурення з приводу того, що правоохоронні органи ніяк не покарали збройний конфлікт з «бурштиновою лихоманкою», а заявляють про «побутові розбірки за 20 гривень». До міста стягнуто додаткові сили, однак місцеві мешканці вважають це тимчасовим заходом, який не розв'яже проблему загалом. На думку авторів звернення, проблему можна розв'язати лише шляхом легалізації бурштину.

Народний депутат України від Коростенського округу **Володимир АРЕШОНКОВ** (Блок Петра Порошенка) нагадав про законопроект щодо дозволу приватним фірмам видобувати бурштин. Але позиція уряду незмінна: тільки держава має монопольне право на видобуток бурштину, — сказав парламентарій і повідомив про домовленість із керівниками обласної адміністрації та облради запросити фахівців, які на Волині впроваджують такий досвід: створили приватні підприємства для видобутку корисних копалин, які взяли на себе зобов'язання відраховувати частину коштів до місцевого бюджету, щоб громада мала з того користь, а також забезпечити правопорядок на територіях, де здійснюють видобуток. «Якщо цей досвід покаже ефективність, тоді порушуватимемо питання перед обласною радою, — заявив Володимир Арешонков. — Якщо держава не в змозі, тоді нехай приватне підприємство бере на себе зобов'язання».

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Житомирська область.

ТИМ ЧАСОМ

Шукачі морозів не бояться

Поліцейські під час рейдів затримали три групи нелегальних копачів бурштину. Вони добували його в лісовому масиві біля села Замисловичі Олевського району. Не лякала їх ні темрява (ці факти зафіксовано від п'ятої до сьомої години ранку), ні мороз. У добувачів бурштину вилучено три машини УАЗ, три мотопомпи, понад дві сотні метрів пожежних рукавів, генератор, каністри з дизельним пальним тощо. Одна група прибула із селища Новоозерянка цього ж району, дві — з інших районів Житомирської області.

Голова Казначейства відвідала з робочою поїздкою Донецьку та Луганську області

Голова Казначейства Тетяна Слюз **(на знімку)** у рамках десятиденної робочої поїздки до Донецької та Луганської областей, на територію, що підконтрольна українській владі, зустрілася з колективами 41-го Казначейства. Т. Слюз обговорила з казначеями низку питань щодо завершення бюджетного 2016 року, початку бюджетного 2017 року, а також роботу інформаційно-телекомунікаційної системи Казначейства після кібератаки, що відбулась у грудні минулого року.

Оскільки поїздка припала на період січневих свят, вона поєднала ділову частину із привітанням дітей.

Усі територіальні органи Казначейства заздалегідь ретельно готувалися до зимових свят. Ще в листопаді минулого року була започаткована всеукраїнська казначейська акція «І ти, і я — казначейська сім'я». Вона полягала в тому, що головне управління Казначейства конкретної області готує різдвяні подарунки для дітей казначеїв конкретного територіального органу Казначейства Донеччини та Луганщини. Такими подарунками стали власноруч намальовані листівки, зроблені іграшки, різноманітні святкові вироби...

Ще одна всеукраїнська казначейська акція «Маленькі казначеї — захисникам України» зібрала дитячі подарунки-привітання військовим, які захищають цілісність нашої країни.

В апараті Казначейства також готувалися до новорічних привітань — власноруч виготовили та розмалювали запашні пряники для всіх дітей колег-казначеїв.

Дбайливо зібрані вироби ручної роботи, пряники, а також інші подарунки та книжки Тетяна Слюз вручила діточкам під час відвідування колективів казначейств Донеччини і Луганщини. Там для дітей було організовано справжні різдвяні програми з цікавими конкурсами, засіванням та передбаченнями-побажаннями. Т. Слюз особисто зустрілася та привітала кожного із присутніх казначейських діточок. У відповідь діти з Донеччини та Луганщини передали свої творчі роботи, які посядуть чільне місце в експозиції музею Казначейства.

Також Т. Слюз у Станиці Луганській відвідала три школи, де спілкувалася з дітьми і вчителями. Були тут і щедрівки, і вручені очільницею книжки та подарунки.

Зустрічі з військовими на передовій протягом двох років поспіль також є невід'ємною складовою відряджень Т. Слюз до Донецької та Луганської областей. Зустрічаючись із військовими цього разу у період зимових свят, голова Казначейства

привезла на передову гостинці від себе та від учасників всеукраїнської казначейської акції «Маленькі казначеї — захисникам України» та разом із військовими однієї з бригад 18 січня, приготувавши там власноруч кутю і вареники, святкувала другий Святвечір.

Насичена програма відрядження також передбачала робочі зустрічі з керівництвом регіонів та представниками місцевої влади.

Так, під час зустрічей з головою Донецької обласної державної адміністрації — керівником обласної військово-цивільної адміністрації Павлом Жебрівським та головою Луганської обласної державної адміністрації — керівником обласної військово-цивільної адміністрації Юрієм Гарбузом ішлося про фінансування областей у 2016-му та в новому бюджетному році.

Важливою частиною кожної робочої поїздки Т. Слюз на Донеччину та Луганщину є зустрічі з представниками влади тих міст, які систематично потерпають від обстрілів, — Авдіївки, Станиці Луганської, Попасної. Так сталося і цього разу.

На думку голови Казначейства, такі робочі поїздки, що включають зустрічі в неофіційній, дружній обстановці, є вкрай важливими і для людей, які вимушено перебувають та працюють у гарячих точках, і для військових, що боронять східні кордони України. Це є виявом турботи і підтримки з боку всіх співвітчизників.

Прес-служба Казначейства.

Віталій КУРИЛО: «Вирішення проблем Донбасу можливе тільки за умови закінчення воєнних дій і повернення його до складу України»

— Розмови про деокупацію Донбасу і його повернення до складу України стають дедалі активнішими. Навіть називають конкретний час — осінь нинішнього року. Ви, Віталію Семеновичу, луганчанин, тому, гадаю, з нетерпінням чекаєте того моменту, коли ступите на рідну землю, зайдете у свій університет... Якщо деокупація справді почнеться так скоро, чи не час уже думати про те, як поєднати, як примирити населення, що нині перебуває по обидва боки військового конфлікту? Як зробити так, щоб процес адаптації проходив із мінімальними складнощами?

— Я б не драматизував ситуацію. По-перше, багато хто з тієї частини області виїхав у інші регіони, по-друге, значна кількість людей переміщається туди-сюди: одні в Луганськ, де залишилися родичі й квартири, другі — на українську територію за пенсією, продуктами, медикаментами й, знову ж, провідати родичів. Мені не відомі випадки, коли на лінії розмежування люди виявляли б один до одного неприховану агресію. Мені здається, деокупація відбуватиметься досить спокійно.

Безумовно, частина людей, яка служить самозваній владі, укоренилася в тій політиці й зацікавлена в збереженні свого статус-кво. У когось руки в крові, у когось пішов бізнес завдяки війні. Я думаю, що таких буде відсотків п'ять, і всі вони, не виключено, вже одержали російські паспорти й мають житло у РФ. Тож коли на Луганщину зайде українська влада, на 99% цих людей там уже не буде. Є й такі, кому за ці три роки так промили мізки, що агресію щодо України треба «вивітрювати» тільки за допомогою психологів. Але більшість населення — абсолютно нормальні люди, і з ними проблем не буде.

— Але вас щось непокоїть?

— Знаєте, найбільше мене турбує те, що в період деокупації (особливо

якщо вона відбуватиметься швидко) там почнуться масові грабежі, варварство й вивезення майна підприємств, навчальних закладів, об'єктів культури. Таке мародерство з боку затятих шанувальників «русского мира» цілком реальне.

Я згоден із тим, що вже сьогодні треба готувати армію психологів, а науковим інститутам доручити створення стратегії роботи з населенням після деокупації. Уже сьогодні треба думати про те, як знизити градус напруження у стосунках людей, адаптувати населення, щоб жити разом. Потім буде пізно.

— Ви — єдиний депутат-мажоритарник, який опікується всією Луганською областю. Дивлячись із позиції народного обранця на розвиток Луганщини, а конкретно — тієї її частини, яка контролюється українською владою, що б ви могли відзначити?

— Я б сказав, що до кінця 2016-го Луганщина здобула певну завершеність і довела, що може існувати як невелика область усього з одним мільйоном населення, навіть із урізаною інфраструктурою, з кульгавою економікою й іншими проблемами. Вона живе, має ознаки самодостатності, хоча це досить непросто. Протягом 2014—2015 років відбувався процес створення структур державної влади, відбувалися позитивні зміни в економічному, соціальному житті, відновлювалися втрачені зв'язки, змінювалася свідомість людей, що також дуже важливо. Словом, територія, яка втратила значну частину великого бізнесу, інфраструктури, логістики й інших складових свого існування, відродилася й стала відповідати поняттю «область». Це, безумовно, позитивний і найбільш важливий момент, оскільки ми пройшли найвідповідальніший і за багатьма параметрами найважчий період формування.

На жаль, не все йде так, як хотілося б. За підсумками року я, наприклад, бачу, що в нас не до кінця сформувалася сфера обслуговування. Маю на увазі, насамперед, промислові, будівельні підприємства, організації, які могли б повністю задовольняти потреби області. Скажімо, ми бачимо, у якому жахливому стані перебувають дороги. У чому причина? Багато хто на це запитання відповідає стандартно: немає грошей. Але сьогодні головне лихо Луганської області якраз і не в дефіциті коштів — вони є, а в нестачі підприємств які могли б професійно будувати й ремонтувати дороги. Відсутність ремонтно-будівельних підприємств, як у дорожньому, так і в цивільному, промисловому будівництві обертається великою проблемою. Як наслідок, у Луганській області за підсумками 2016 року великі кошти, виділені державою на відновлення господарства, економіки регіону, не були реалізовані. Хоча проекти є, і досить серйозні. Тому завдання органів влади всіх рівнів у 2017-му полягає в тому, щоб сприяти створенню, розвитку бізнесу, спрямованого на вирішення економічних проблем регіону.

— Як свідчать підсумки року, позитивні зрушення в цьому напрямку є.

— Безумовно, проблеми області поступово вирішуються, але надто вже повільно. І одна із причин, на мій погляд, полягає у відсутності серйозних інвестицій. Ніхто не хоче до нас заходити. У середнього підприємництва немає грошей для придбання нової техніки, устаткування й сучасних технологій, великому невигідно йти на невеликі обсяги, а заїжджий бізнес не приймає пропозиції з тієї причини, що не хоче ризикувати. Скажімо, Харківська дорожня компанія відмовила Білокуракинській громаді в ремонті дороги тільки тому, що її не задовольнив обсяг робіт усього на 4 млн. грн. Компанії вигідні великі проекти, коли йдеться про щонайменше десятки мільйонів гривень. Тому пропозиція білокуракинців харківським будівельникам зовсім нецікава. Відсутність співпраці призвела до того, що до кінця року гроші не було освоєно і дорога залишилася не відремонтованою. Надій на місцеве дорожнє управління не покладаю, оскільки воно неідздатне. Ні техніки, ні машин, ні професійних кадрів.

— Словом, проблеми Луганщини здебільшого можуть бути вирішені тільки за рахунок серйозних інвестицій. Але їх немає. Тоді на що може розраховувати область?

— На жаль, поки йде війна, на інвестиції, зрозуміло, розраховувати не варто. Ніхто не хоче ризикувати своїми грішми — це однозначно. Якщо загалом товстосуми бояться вкладати в Україну, то що можна говорити про нашу територію? Тому вирішення проблем і відбувається «прогулянковими» темпами. Така повільність породжує в населення певний песимізм і впливає на відтік жителів області. Багато хто не бачить перспектив для свого професійного зростання й розвитку.

Це об'єктивні, глобальні процеси, і жоден депутат або голова держадміністрації не в змозі вплинути, виправити ситуацію. І ми бачимо, що навіть на рівні уряду вони вирішуються із труднощами. Усунення проблем області загалом можливе тільки за умови закінчення воєнних дій на Донбасі й повернення частини області до складу України. Думаю, що справа до цього йде. Повільно, важко, але йде. Завершення війни, об'єднання територій Луганської й Донецької областей під прапором України одразу ж принесуть інвестиції, і внутрішні, і зовнішні, і дадуть поштовх до розвитку.

— Ви працюєте в окрузі, зустрічаєтеся зі своїми виборцями. Про що говорять люди, з якими проханнями звертаються?

— Найчастіше до мене звертаються аграрії. Причому радує те, що вони приходять не зі скаргами й проханнями, а з конкретними пропозиціями, які здебільшого стосуються оподаткування сільгоспвиробників. І я їхні вимоги підтримую: щоб сільськогосподарський сектор країни розвивався активно, потрібні відповідні закони. Хочу зазначити: багато пропозицій аграріїв було взято до уваги. У цілому в бюджеті країни й податковому бюджетному кодексі враховано приблизно 70% їхніх пропозицій. Тому вважаю, що ситуація з оподаткуванням сільгоспвиробників цього року буде не гіршою, аніж у попередньому. Така робота мені подобається. Подобається, коли люди серйозно підходять до теми, зважують не тільки свої можливості, а й можливості держави, дивлячись в перспективу.

Маю зазначити, що такий підхід є й у системі освіти, а от в охороні здоров'я я його не бачу. На превеликий жаль, у медичної громадськості немає однозначних позицій або бачення, якою має бути медицина, її структура, якою має бути сама реформа. До мене не звертаються по допомогу, із пропозиціями, я не бачу тут єдиної думки, бажання, підходу медиків у вирішенні нагальних проблем. Це засмучує.

— Які надії ви покладаєте на 2017 рік?

— Як і всі українці, сподіваюся на те, що Донбас буде вільним. Настав час повертатися додому.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

У НОМЕР

«Кіборги» дали урок не лише ворогам

У Полтавській обласній бібліотеці для юнацтва імені О. Гончара відбувся вечір-зустріч під девізом «Ніхто, крім нас», присвячений захисникам донецького аеропорту.

На нього прийшли і безпосередні учасники героїчної оборони летовища, що тривала 242 дні, і добровольці, котрі воювали з терористами та загарбниками в інших гарячих точках, волонтери, військовослужбові частин, розташованих в обласному центрі, представники громадськості. Усі вони згадували героїзм тих, кого охрестили «кіборгами».

Саме їхні надлюдські зусилля та вражаюча стійкість, готовність до самопожертви стали символами незламності нашого духу в борні з окупантами. Об цей невеликий клаптик української землі озброєний до зубів ворог якраз і зламав ті зуби, зрозумівши, що легкої прогулянки по Україні в нього не вийде. Прикро, та для підтвердження цього багатьом нашим воїнам довелося заплатити життям. Полеглих ушанували хвилиною мовчання... На зустрічі зачитали уривки із присвячених їм книжок.

Водночас, на думку одного з найвідоміших полтавських волонтерів Івана Данилевського, подвигами захисників донецького аеропорту, самовідданістю тисяч наших воїнів та їхніх добровільних помічників не варто прикривати прорахунки командування, байдужість посадовців і чиновників, які, м'яко кажучи, не сприяють наближенню нашої перемоги. Свідком таких прорахунків або й злочинного нехлюйства він ставав не раз, регулярно буваючи на фронті. Тож і ця героїчна епопея має стати не лише пересторогою ворогам, а й уроком для всіх нас.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Донька загиблого солдата отримала квартиру

Міська влада Рівного виділила однокімнатну квартиру для Анастасії Юхимчук — доньки загиблого Олександра Юхимчука. До призову він працював водієм станції екстреної невідкладної допомоги у Рівному. Безпосередньо в зоні АТО виявляв мужність, відданість. Мріяв про те, що війна в Україні закінчиться і його донька отримає шанс на щасливе мирне життя. Посмертно Олександрові Юхимчуку було присвоєно звання «Почесний громадянин міста Рівне», а наразі це однією пошаною перед відважним патріотом України стало вирішення квартирного питання для його доньки.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів Рівненської області.

В Острозі, що на Рівненщині, відбулися громадські слухання, на яких ухвалено рішення щодо присвоєння НВК «Новомалинська загальноосвітня школа I—II ступенів — дошкільний навчальний заклад» імені Томаша Оскара СОСНОВСЬКОГО — всесвітньо відомого скульптора, почесного доктора 24 художніх академій світу, нащадка роду князя Володимира. Підставою для такого найменування навчального закладу стало те, що Томаш Сосновський родом із Новомалина Острозького району, *інформує наш власкор Олександра Юркова*

Стала волонтерка капеланом

***Ларису Когут** (на знімку), відомого на Черкащині громадського та релігійного діяча, восени минулого року прийняли до лав Асоціації професійних капеланів України, що співпрацює з Міноборони України. На Міжнародному конгресі капеланів, де побувала легендарна волонтерка, вона стала однією із десяти жінок-капеланів, котрі несуть служіння у військовій сфері.*

— Уперше я з друзями поїхала у військову частину тривожної весни 2014 року, — пригадує керівник благодійної організації «Час надії», музикант за фахом і військовий капелан Лариса Когут. — У той час наші війська залишали Крим і переміщалися на нові місця дислокації. Хтось з черкащан, які служили на півострові, зателефонував додому і повідомив, що підрозділ розташувався у чистому полі на Миколаївщині. У бійців, сказав молодший командир, немає ні продуктів, ні води, ні наметів, адже всі військові склади залишилися у Криму...

За дві доби волонтер-початківець зібрала разом із парафіянами своєї церкви 10 тонн провізії, воду, предмети побуту і повезла у Миколаївську область. Взяли з собою навіть самодіяльних артистів, щоб концертом підбадьорити військовослужбовців, переконати, що це тимчасові труднощі і невдовзі все стане на свої місця.

— Наша легковірність і наївність, — продовжує Лариса, — умить вивітрилися, коли ми вдруге потрапили у військові частини. На сході ми усвідомили, що розпочалася війна. Побачили перших загиблих, перших закривавлених поранених... Почули слова бійців про допомогу. І кинулися додому збирати все, що можна було відвезти...

Часто вантаж для підрозділів ЗСУ супроводжувала військовий волонтер, магістр богослів'я Лариса Когут. Вона передавала бійцям також дитячі листи, малюнки, вірші. А ще завжди клала у нагрудну кишеню захисника дві молитви — «Спасіння» та «Отче наш» — і просила їх у вільну хвилину читати.

— Без віри не можна жити і не можна воювати, — ділиться пережитим військовий капелан. — Цю істину мені десятки разів підтверджували на фронті. Особливо запам'яталася розповідь «кіборга». Їхній БТР на шаленій швидкості перетинав злітну смугу, що звідусіль прострілювалася противником. Раптом двигун машини «захлинувся». Вона завмерла у центрі летовища під шквальним вогнем. Командир по рації почав просити допомогу. Під бронею перебували тяжкопоранені... Вони стогнали і слали прокляття нелюдам-ворогам. І враз один із бійців почав читати «Отче наш»... Усі замовкли, подумки повторюючи за ним молитву. Через мить, немов з-під землі, виринув ще один наш БТР. Це був їх порятунок...

З настанням холодів на східному фронті стало ще сутужніше. «Наша одежа — стекляшка, наше взуття — дерев'яшка», — казали «волонтеру Лорі» змучені холодом бійці. «Час надії» подвоїв свої зусилля, збираючи на передову теплу білизну, обмундирування, взуття, ковдри. Парафіяни Християнської євангельської церкви, де працювала Лариса Когут, удень і вночі плели вовняні шкарпетки і маскувальні сітки, шили для розвідників маскувальні халати. Найбідніші черкащани на заклик волонтерів щодня приносили на склад благодійного фонду консервовані овочі, сушені фрукти, домашню випічку.

Найтяжчу зиму 2014-2015 років Лариса Когут жила між Черкасами і передовими позиціями українських підрозділів на сході. Тисячі тонн відправлених вантажів і тисячі розмов із бійцями. Її тепле, душевне слово зцілювало іноді більше, ніж ліки.

«Ми стоятимемо до останнього волонтера!» — сказали якось Ларисі бійці. Вона ці слова пам'ятає завжди. Й хоч тепер потреба у допомозі фронту знизилася, продовжує місію, взяту на себе добровільно. Велику роботу проводить і у військових підрозділах, і серед демобілізованих.

«Вони всі повертаються до мирного життя іншими, — каже вона. — Більшість — контужені, знервовані, психологічно надломлені. Дружини їх не розуміють, діти ображаються, коли батько з ними різкий, соціум не сприймає... Вони починають зустрічатися тільки зі своїми побратимами, пригадувати тільки своє, їм близьке. Часто при цьому вживають алкоголь, і починається нова біда...»

— Держава, громадськість, — переконана моя співрозмовниця, — повинні створити всі умови, щоб бійці пройшли належну реабілітацію. Їм потрібно кілька місяців жити у спокої, тиші, добре харчуватися і спілкуватися з фахівцями. Роль військових капеланів тут величезна.

Невдовзі Лариса Когут знову вирушає на схід країни. Військового капелана вже чекають командири і бійці. Вони переконалися: там, де побувала зі своєю місією ця відважна і милосердна жінка, побільшало добра, надії і любові. Побільшало сили духу і великої віри: перемога буде за нами. Бо за нами — правда, Бог і Україна.

Лідія ЛІСОВА.

Черкаська область.

Фото надано героїнею розповіді.

***P. S.** До відома народних депутатів України. Досі у нашій країні, на противагу навіть північній державі-агресору, немає закону про військових капеланів. Лариса Когут, як і її колеги-капелани, працюють на фронті, ризикуючи своїм життям, благодійно. Водночас потреба у військових капеланах величезна. Тільки 2016-го у ЗСУ сталося 60 самогубств військовослужбовців...*

Янголи–охоронці нагадуватимуть про загиблих на фронті

Матері загиблих на фронті російсько-української війни захисників України були запрошені на перший у Чернігові турнір з футзалу для учасників АТО, волонтерів і членів їхніх сімей «Герої не вмирають».

Було зворушливо, коли перед початком змагань матері загиблих, які входять до складу громадської організації «Єдина родина Чернігівщини», вручили капітанам команд різдвяні обереги — янголів-охоронців. А футболісти матерям — пам'ятні вимпели з написом «Родині воїна. Герою, який віддав своє життя за українську землю». Такі вимпели одержали родини Євгена Бушніна, Андрія Іщенка, Дмитра Полегенька, Юрія Степанця, Дениса Чередниченка, Андрія Шанського.

Андрій Дериземля (у центрі) чекає виходу своєї команди.

Матері загиблих героїв з янголами-охоронцями та грамотами.

Цікаво, що в команді «Біатлон» грав і начальник міського управління у справах сім'ї, молоді та спорту відомий біатлоніст Андрій Дериземля. Саме ця команда волонтерів і стала переможцем турніру.

Але боротьба була напруженою — доля першого місця вирішилася лише у другій серії пенальті. Цікаво, що була команда і управління державного казначейства, яка так і звалася «Казначейство». Загалом розігрувалися шість місць.

Під час нагородження учасників привітала прославлена біатлоністка директор департаменту сім'ї, молоді та спорту облдержадміністрації Ніна Лемеш. Вона передала вітання учасниками від голови Чернігівської адміністрації Валерія Куліча.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігів.

Фото Володимира БЕРЕЗИНСЬКОГО.

Умиротворення агресора неприпустиме

Події в Парламентській асамблеї Ради Європи минулого тижня викликали у Україні жваві дискусії. Зокрема, ухвалену моніторингову резолюцію ПАРЄ щодо функціонування демократичних інститутів в Україні, що містить пряму ув'язку внесення змін до Конституції України щодо децентралізації з так званими Мінськими угодами, оцінюють у спектрі від «перемоги» до «зради». При цьому українська делегація в ПАРЄ розкололася навпіл — половина наших депутатів підтримала резолюцію, а решта утрималися або проголосували проти.

Самій резолюції передували переобрання відверто проросійського Педро Аграмунта Президентом ПАРЄ та ганебний виступ Генсека Ради Європи Турбйорна Ягланда, в якому цей формальний лідер РЄ, окреслюючи виклики 2017 року, жодним словом не згадав російську агресію проти України, окупацію частини нашої території та анексію Криму.

Ще однією резонансною подією цієї сесії став початок скандалу щодо корупції в ПАРЄ, її органах і національних делегаціях, ініційований численними матеріалами в європейських медіа та запитами журналістів. В ПАРЄ також письмово звернулися кілька десятків її членів, деякі національні делегації, наприклад швейцарська, та структури громадянського суспільства з вимогою проведення незалежного розслідування звинувачень у корупції у цій поважній міжнародній організації. А Регламентний комітет ПАРЄ у своїй заяві визнав, що ці підозри і звинувачення шкодять її іміджу, підривають довіру і авторитет ПАРЄ як інституції та репутацію усіх членів ПАРЄ. І декларативно пообіцяв дотримуватися позиції «нульової толерантності» до проявів корупції.

Слід зазначити, що нинішня ситуація в ПАРЄ є, на жаль, відображенням загальних кризових тенденцій в Європі. Які проявляються у дедалі більш відвертій реалізації політики умиротворення російського агресора, що посилилася протягом останнього року.

ПАРЄ ж стало дзеркалом, в якому особливо виразно можна побачити прояви світоглядної кризи Європи через поширення роз'їдаючих її засадничі цінності корупції, егоїзму та страху.

Ще в червні минулого року в ПАРЄ відбулися термінові дебати, спрямовані на зондування можливості відновлення прав парламентської делегації Росії після виборів до Державної думи у вересні. Ця явна провокація відображала бажання деяких європейських країн та політичних сил підготувати ґрунт для зняття санкцій та протягування Росії назад в ПАРЄ «через чорний хід» на сесії вже у жовтні 2016 р. або у січні 2017 р. При цьому вона була прихована під дебати про необхідність діалогу, що мали позірно нейтральну назву «Щодо підтвердження ролі Асамблеї як загальноєвропейського форуму для міжпарламентського діалогу і співпраці».

Люди доброї волі чудово знають, що діалог і співпраця вимагає наявності другої сторони, яка також готова говорити чесно та поділяє спільні цінності. У випадку нинішньої Росії ми маємо агресивний хижацький режим, який прагне використовувати формальний діалог для маніпуляцій, шахрайства та отримання переваги над своїми зовнішніми опонентами. На жаль, багато європейських політиків, зокрема і в керівництві ПАРЄ та її політичних груп, часто займаються видаванням бажаного за дійсне або самообманом, сприймаючи Росію Путіна як нормальну країну і припускаючи, що вона зрештою може слідувати правилам, які діють у цивілізованому світі. Вони мають справу з шахраєм, але з різних причин знову і знову готові сподіватися або роблять вигляд, що вірять в те, що Росія буде «грати за правилами». Тоді як насправді Росія дуже добре вміє «гратися з правилами».

Тож ініційована в ПАРЄ дискусія ще тоді послала неправильний сигнал росіянам, що після виборів у вересні начебто може й не бути сильного спротиву в ПАРЄ скасуванню запроваджених раніше санкцій та відновленню повноважень російської делегації. Особливо докладав зусилля для цього Президент ПАРЄ Педро Аграмунт, який неодноразово відвідував Москву. Розглядався навіть варіант внесення змін до Регламенту ПАРЄ, щоб ліквідувати саму процедурну можливість незатвердження повноважень російської делегації.

Проте такий відвертий відступ від раніше ухвалених рішень був би відвертою зрадою цінностей і втратою обличчя для Асамблеї та, зрештою, виявився нереалістичним. Тож російська делегація в цьому році знову сама відмовилася від участі в роботі ПАРЄ.

Водночас численні друзі та прихильники «діалогу і співпраці» з Росією у ПАРЄ за узгодженням з Москвою стали на шлях повзучої ревізії введених раніше санкцій через участь членів ПАРЄ у спільних заходах з росіянами. Першим кроком до відновлення «діалогу» має стати конференція у березні 2017 року Міжпарламентської асамблеї СНД у Санкт-Петербурзі, для візиту на яку була сформована група за участі лідерів та членів більшості політичних груп в ПАРЄ. Попри запізнілий і кволий протест української делегації, яка відверто проґавила ці наміри керівництва ПАРЄ і не змогла їх своєчасно зупинити.

Інший напрямок, по якому в ПАРЄ реалізується європейська політика умиротворення агресора — це легітимізація в документах Асамблеї політичних вимог мінської зради.

Радикальна партія — єдина парламентська сила, яка від початку відкидала «Мінські угоди» як путінську пастку для України. Як здійснені Президентом Порошенком з величезним перевищенням своїх повноважень. Як юридично нікчемні з точки зору міжнародного права, Конституції та законів України.

І взагалі, як план капітуляції України перед Росією. Ці угоди, насправді, нав'язують Україні ледь прихований російський алгоритм, що був озвучений міністром закордонних справ Росії Лавровим ще в квітні 2014 року, ще до усіх бойових дій на Донбасі. То заради чого гинули наші герої на фронті?

На жаль, ПАРЄ вкотре використали для нав'язування Україні виконання політичних вимог з пакета Мінських угод. Цього разу конкретно щодо внесення змін до Конституції в частині децентралізації, що, як відомо, містять путінську забаганку про особливий статус для Донбасу.

У проекті моніторингової Резолюції про функціонування демократичних інститутів в Україні її автори — німець від партії Меркель та іспанець (обидва керівники здавалося б дружніх до України політичних груп — народників та лібералів) — у п. 4.1 безпідставно ув'язали конституційні зміни щодо децентралізації з прогресом у виконанні Україною «мінських протоколів». Таким чином, наші «гібридні друзі» з Німеччини та Іспанії на догоду Кремлю штучно прив'язали демократичні реформи в Україні, офіційний моніторинг яких здійснює Рада Європи, до виконання політичних домовленостей, нав'язаних Путіним Порошенку (а не Україні як державі) в результаті російської агресії! Це як в українській приказці: «на городі бузина, а в Києві дядько».

На жаль, більшість української делегації на чолі з представником БПП В. Ар'євим намагалися лише пом'якшити формулювання, але погодилися залишити прив'язку змін у Конституції України щодо децентралізації до мінських угод. Лише члени ПАРЄ від Радикальної партії В. Вовк та від «Самопомочі» О. Сотник і С. Кіраль подали поправку до проекту резолюції, якою намагалися усунути цю прив'язку, однак вона не була врахована. Через це представники цих фракцій голосували проти прийняття цієї резолюції ПАРЄ.

Це вже була не перша резолюція ПАРЄ, яка легітимізує політичні вимоги мінської зради. І зазвичай при майже одностайній мовчазній згоді більшості української делегації. А потім в Києві вони розповідають про свої видатні «перемоги» у Страсбурзі з інших, зазвичай другорядних питань.

Зокрема, дві відомі українські резолюції ПАРЄ, ухвалені на попередній сесії у жовтні, поряд з низкою позитивних для нас положень містили неприйнятні, на наше переконання, заклики до України щодо повного виконання мінських угод, включно з їхньої політичною частиною. Через це РПЛ єдина з усіх представлених в ПАРЄ українських парламентських сил не підтримала цих резолюцій. Оскільки для нас є неприйнятним будь-яка легалізація Мінських угод у міжнародних документах. Ми послідовні в цьому питанні від початку — вересня 2014 р. і, прийшовши до влади, відкинемо їх як незаконні.

І попри те, що заклики і висловлення сподівань у резолюціях ПАРЄ носять лише рекомендаційний характер, очевидно, що легалізація в цих резолюціях політичних мінських вимог стане додатковим інструментом для тиску на Україну, її Президента та парламент, зокрема тепер ще й в частині внесення змін до Конституції щодо особливого статусу для Донбасу.

Що ж до останньої Резолюції ПАРЄ, то прийнятими в процесі її розгляду поправками вона, зрештою, стала навіть більш антиукраїнською. Наприклад, згідно з нею, сепаратисти, які загинули в Одесі 2 травня 2014 року, фактично прирівняні... до Героїв Небесної Сотні. А на вимогу угорських депутатів була прийнята поправка-забаганка щодо мов національних меншин, яка може суттєво ускладнити ухвалення в Україні закону про українську мову як державну у повному обсязі. Так само, як у Резолюції ставиться під сумнів наше законодавство про люстрацію, яке нас наполегливо закликають переглянути.

Мабуть, громадянам варто звертати увагу на позицію при голосуванні у ПАРЄ представників наших парламентських фракцій. Особливо тих, які у Верховній Раді полюбляють заявляти про свою державницьку позицію та патріотизм. Стикаючись з жорсткою боротьбою на міжнародній арені, важливо не забувати про свої заяви і обіцянки всередині країни. Щоб не уподібнюватися дволикому Янусу з різними обличчями всередині і назовні країни.

А повернувшись додому, наші парламентські горе-дипломати видають свої міжнародні поразки за «перемоги». Видають свою слабкість за «досягнення», забуваючи, що у світі поважають тільки сильних, а слабакам сідають на голову. Позиція Радикальної партії — стійка і незмінна. І ми тверді у своїй боротьбі і на своїй землі, і на міжнародному фронті. Я вдячний свої колегам — члену ПАРЄ від РПЛ Віктору Вовку та його заступнику Андрію Лозовому за послідовне і жорстке відстоювання наших позицій та бачення національних інтересів країни.

Наших європейських колег у Раді Європі, що намагаються умиротворити Росію під прикриттям закликів до діалогу, ми закликаємо не робити стратегічної помилки та зупинитися у сповзанні вниз цим небезпечним шляхом. Адже це може призвести до підриву та руйнування самих основ цієї організації, яка заснована на цінностях, повністю знехтуваних і зневажених Росією. Ми проти того, щоб саме поняття діалогу спотворювалося багатьма європейськими політиками та використовувалося з метою приховати їхню ганебну політику.

Ми переконані: прагнення до миру на базі політики умиротворення російського агресора може принести користь європейцям у короткостроковій перспективі, але стратегічно Європа програє. Ця політика тільки показує слабкість і готовність поступитися залякуванню, а отже, заохочує агресора до подальших дій і підживлює потенціал для великої війни в Європі.

На цьому тлі дивно звучать слова Генсека Ради Європи Ягланда на останній сесії ПАРЄ, що головна загроза сучасній Європі — це вибух популізму.

Тож нинішня ситуація в ПАРЄ та Раді Європи загалом є ще одним свідченням, як глибоко корупція, егоїзм і страх проникли в кишені, голови і душі європейців та паралізують їхню свідомість.

Загрози новітнього варварства на своєму східному кордоні європейські політики в якомусь розумовому паралічі бачити вперто не хочуть. Натомість обурення простих громадян явним відривом європейських еліт від своїх народів сприймають як справжню загрозу своєму пануванню.

Європа, схоже, занурюється в глибоку ідеологічну, моральну та інституційну кризу. А Україна несподівано для себе волею історії опиняється на передньому краї захисту європейських цінностей і цивілізації.

Олег ЛЯШКО,
народний депутат України, лідер фракції Радикальної партії.

ДО УВАГИ УРЯДУ

Вітчизняний ОПК потребує нової системи управління і зміни правил гри

Українські військові не отримують сучасні танки «Оплот», бронемашини «Дозор-Б» та іншу новітню техніку через недофінансування. Через відсутність державних коштів Укроборонпром муситиме відправити у неоплачувану відпустку більшість колективу Львівського бронетанкового заводу, заявили днями у держконцерні.

«Станом на сьогодні можливості Укроборонпрому в кілька разів перевищують можливості державного бюджету України. Так, ми виконали державне оборонне замовлення на 100%, тобто віддали армії все, що вона замовляла. Але давайте говорити чесно: наше ДОЗ у кілька разів менше за обсяг коштів, передбачений програмою розвитку ОПК України. Говорячи простою мовою, держава здатна закривати лише мінімальні потреби, без інвестицій у виробництво, без інвестицій у технології», — йдеться у повідомленні, розміщеному на сайті концерну.

Народний депутат України Олексій Скрипник (фракція «Самопоміч»), заступник голови постійної делегації у Парламентській асамблеї НАТО вважає, що ситуація в оборонно-промисловому комплексі країни є катастрофічною з точки зору правильно побудованої організаційної структури. «Я переконаний, що синергія між державними і приватними підприємствами — це єдине, що зможе врятувати наш ОПК», — сказав він на презентації Ліги оборонних підприємств України, яка проходила напередодні нового року.

Олексій Скрипник нагадав, що у коаліційній угоді прописано створення Агенції по ОПК. Ій мали бути передані всі функції, які раніше були у Мінпрому. Ця структура мала стати певною парасолькою (досвід США, Ізраїлю), яка б захищала весь військово-промисловий бізнес, попри те, приватний він чи державний.

«Існуюча структура Укроборонпрому не може забезпечити нормальну конкуренцію між підприємствами. Проте лише жорстка конкуренція стимулює розвиток. Сучасна техніка складається на 90% з комп'ютерів, із високоточної продукції. А ці складові переважно випускаються приватними компаніями. Якщо ми хочемо випускати не тільки залізні коробки. А щоб у них з'явилися мізки, потрібно об'єднувати приватний і державний бізнес. Потрібно зробити реально працюючу структуру. І на рівні Ліги лобіювати цей процес у високих кабінетах влади», — зазначив депутат.

На думку народного депутата України Павла Кишкаря (фракція «Самопоміч»), війна на сході зараз є стимулом для розвитку оборонного комплексу. Він вважає, що новостворене об'єднання виробників зброї і військового обладнання має запропонувати правила гри на ринку для державних і приватних підприємств. І пообіцяв усіляку підтримку у цьому процесі на законодавчому рівні. «Спільними зусиллями маємо не лише переозброїти ЗСУ, а й зробити оборонно-промисловий комплекс точкою зростання української економіки», — переконаний народний обранець.

Чому постала потреба у такому об'єднанні і на вирішенні яких питань буде зосереджена діяльність цієї професійної Ліги, «Голос України» запитав у директора Центру досліджень армії, конверсії та роззброєння Валентина Бадрака.

— Спочатку окреслимо, як кажуть на шкільних уроках, умови завдання. Існуюча в Україні система закупівель озброєння та військової техніки (ОВТ) для потреб Збройних Сил України є недосконалою. У ній не повністю використовується потенціал приватних оборонних підприємств та можливості іноземних інвестицій. Наявна система військово-технічного співробітництва, особливо організація експорту/імпорту ОВТ в Україні — застаріла та стримує переозброєння нашої армії та інших збройних формувань, гальмує розвиток оборонно-промислового комплексу та зменшує привабливість вітчизняного ринку для іноземних компаній. Отже, ця система потребує лібералізації, відходу від старих радянських механізмів та процедур на внутрішньому ринку озброєнь. І приватна «оборонка» хоче брати у цьому оновленні активну участь.

Насамперед необхідно переглянути умови регулювання закупівель, експорту та імпорту озброєнь і військової техніки в Україні, ухвалити необхідні закони, зокрема, про виробництво ОВТ, про гарантування прав інвестицій і інвестиції в ОПК, про військово-технічне співробітництво. Варто відмовитися від непрозорих схем закупівель, застарілих правил, таких, як подання розрахунково-калькуляційних матеріалів та відкрити шлюзи для реалізації потенціалу приватних оборонних підприємств.

Ольга ВАУЛІНА.

Для Радикальної партії є неприйнятним будь-яка легалізація Мінських угод у міжнародних документах

На Полтавщині головою громадської ради при Лубенській РДА обрали учасника АТО Віктора Новікова. Сьогодні він очолює ГО «Центр допомоги учасникам АТО», бере активну участь у громадському житті району, *повідомляє наш власкор Василь Неїжмак*

Голова Сумської ОДА Микола КЛОЧКО запропонував менеджерам ПАТ «Сумигаз» активізувати роз'яснювальну роботу серед населення через непоодинокі випадки вибухів, пов'язаних із використанням газу. Він вважає, що фахівцям газової служби треба ходити по квартирах і переконувати людей у необхідності встановлення будинкових приладів обліку, *інформує наш власкор Володимир Чернов*

Ключ від пісенного конкурсу вже в Києві

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Воно добре доповнює творчий дизайн цьогорічного пісенного конкурсу, в основі якого — традиційне українське намисто, що є не тільки найдавнішою жіночою прикрасою, а й вважається оберегом. Неповторності прикрасі надає саме те, що вона складається з великої кількості різноманітних намистин, кожна з яких є особливою», — ідеться на сайті «UA-Перший».

Креативну концепцію Євробачення-2017 створювали дві українські агенції. Узявши намисто за основу логотипа, вони надали кожному елементу прикраси свій візерунок і форму. Отже слоган і логотип події дають розуміння української культури та уявлення про те, що чекатиме на фанів, які прийдуть до Києва у травні. Україна відзначиться, зокрема, поєднанням культури, технологій та індивідуального творчого запалу всіх 43 конкурсантів, зазначають організатори.

Півфінали Євробачення-2017 відбудуться у Києві 9 та 11 травня, а фінал — 13 травня. Україна поки що не визначилася зі своїм представником. У лютому під час трьох півфіналів та фіналу національного відбору буде обрано виконавця, який цього разу представить нашу країну на Євробаченні.

Урочисте відкриття конкурсу планують провести біля Маріїнського палацу в центрі Києва, а змагання відбудеться у виставковому центрі на лівому березі Дніпра. Загалом у КМДА очікують, що до Києва на Євробачення-2017 можуть приїхати до 20 тисяч гостей, за рік — майже 1,3 мільйона туристів.

Зазначимо, що Україна вже вдруге прийматиме в себе Євробачення. Торік перемогу і можливість бути господарями конкурсу нам принесла Джамала, а 2004 року — це була Руслана. У нас також є два «срібла» і одна «бронза».

Марина КРИВДА.

Тарасу Шевченку затишно в Горішніх Плавнях

У місті Горішні Плавні, що на Полтавщині, почали діяти безплатні курси з вивчення української мови. З ініціативою про їхнє відкриття небайдужі земляки звернулися до фундаторів знаної тамтешньої громадської організації «Центр Родіс». Останні підтримали її. Тож тепер у лекційній залі центральної публічної бібліотеки двічі на місяць — по суботах — збиратимуться охочі опанувати українську або вдосконалити свої знання та навички спілкування солов'їною. Допомагатиме їм у цьому філолог Наталія Ткаченко.

Уже на перше заняття прийшли два десятки мешканців міста різного віку — від школярів до пенсіонерів. Їхня дружня зустріч, що тривала майже дві години, відбувалася у формі постійного діалогу чи, точніше, полілогу. Адже кожен міг висловитися, розповісти про себе, поставити запитання. Згодом усі разом навіть співали пісень...

Згадана зустріч вкотре спростувала міф про небажання мешканців найбільш зросійщеного міста Полтавщини, яке раніше називалося Комсомольськом, вивчати й послуговуватися українською. Під такі вигадки різношерсті «інтернаціоналізатори» навіть намагалися підвести таку собі «теоретичну базу». Мовляв, оскільки в середині минулого століття це місто будували люди з різних країв Радянського Союзу, котрі приїздили сюди на ударну комсомольську будову, то для них та їхніх нащадків треба повсюдно впроваджувати російську...

Нагадаємо, що у травні минулого року Верховна Рада ухвалила рішення про перейменування міста на виконання закону про декомунізацію, а в листопаді Вищий адміністративний суд підтвердив його законність.

Ініціатори відкриття курсів переконані в тому, що коло охочих опанувати українську в наймолодшому місті Полтавщини постійно розширюватиметься. Тож вони вже запросили до співпраці й потенційних викладачів. А ще мають намір сформувати такі осередки невимушеного спілкування українською в кожному мікрорайоні.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.
Фото з архіву автора.

РЕГІОН: ХЕРСОНЩИНА

Таксисти–«підпільники» перевірок не побоялися

Через нестачу автобусних маршрутів у маленьких містечках та селищах міського типу на Херсонщині основними перевізниками є таксі. Але на стоянках машини з шашечками є, а от у податковій звітності вони відсутні. Такий феномен виявили, зокрема, у місті обласного значення Гола Пристань — відомої серед туристів «столиці фестивалів». Тут жоден власник таксі свою підприємницьку діяльність зареєструвати і не подумав. Міжрегіональне управління «Укртрансбезпеки» влаштувало рейд з їх перевірки і виявило чотирьох нелегальних перевізників, котрих оштрафувало загалом на 68 тис. грн. Цікаво, що перевірка несподіванкою не була — районні ЗМІ повідомили про неї заздалегідь.

Утім, ситуація в інших районах краю схожа: під час рейдів співробітники Головного управління ДФС Херсонщини склали 63 протоколи на нелегальних перевізників, оштрафувавши їх загалом на 204 тис. грн., повідомляє прес-служба ГУ ДФС. Однак з початку року свою підприємницьку діяльність зареєстрували тільки сім таксистів-приватників.

Закривають і «живий» бізнес

Після впровадження з січня 2017-го щомісячного обов'язкового платежу до Пенсійного фонду на Херсонщині припиняють реєстрацію свого бізнесу не тільки підприємці, котрі фактично жодної підприємницької діяльності не вели. З тих 6590 фізичних осіб, котрі побажали закрити бізнес, 983 економічно активні мешканці краю до того декларували реальні доходи. І сповна розраховувалися за всіма необхідними податками і зборами, повідомляють у прес-службі ГУ ДФС Херсонщини. А тепер вирішили також відійти від справ разом із тими, хто подавав «нульові» декларації.

Звісно, причини для припинення реєстрації «живого» бізнесу можуть бути різними. Але більшість «відмовників» кажуть, що відтепер просто не можуть виконувати зобов'язання перед державою та найманими працівниками: немає доходів, щоб вносити додаткові платежі і розраховуватися з робітниками, виходячи з удвічі збільшеної мінімальної зарплатні у 3200 гривень на місяць. Загалом ж по україні за грудень 2016-го — січень 2017-го припинили свою діяльність 128 тис. підприємців.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Маскувальна сітка від школярів — бійцям АТО

Гарну маскувальну сітку, яку здалеку не відрізнити від снігу, привезли під Авдіївку п'ятихатські волонтери, серед яких була відважна жінка, вчителька фізкультури, депутат П'ятихатської міської ради Оксана Палій. Саме вона разом зі своїми вихованцями — учнями 7—9 класів П'ятихатської ЗОШ № 2 — сплела це білосніжне диво, для виготовлення якого школярі позносили з дому білу постільну білизну. А навчав їх плести сітку волонтер, котрий неодноразово приїздив у зону військового конфлікту, Сергій Лубенець. Тож коли волонтери відвідали наших воїнів із гуманітарним вантажем, ті передали для шкільного музею свої шеврони і велику вдячність дітям за допомогу в їхній службі.

Олена ЧЕРНЯВСЬКА.
Дніпропетровська область.

На знімку: Оксана Палій (друга ліворуч) **та Сергій Лубенець** (другий праворуч) **з бійцями під Авдіївкою.**

Фото надано Оксаною ПАЛІЙ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

За ремонт візьмуться у березні

Міський голова Сум Олександр Лисенко повідомив, що цього року ремонтні роботи на дорогах обласного центру розпочнуться значно раніше, ніж зазвичай. Синоптики обіцяють ранню весну, тож уже у березні треба буде підготувати техніку і придбати необхідні матеріали.

За словами О. Лисенка, у Сумах надаватиметься пріоритет не поточному та ямковому ремонтам доріг, а їх капітальному відновленню або будівництву «з нуля». У кінцевому підсумку це коштуватиме дешевше, бо після капітального ремонту дороги довго стоять, а після ямкового «сиплються» вже першої ж весни.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Хабар ховав... у Кримінальному кодексі

У Запоріжжі затримано викладача кафедри юрфаку одного з університетів. Чоловік брав із студентів недорого — від 400 до 1000 гривень за складання екзамену. Всі «відмовники» шансів отримати позитивну оцінку не мали. Цікаво, що гроші чоловік ховав між сторінками Кримінального кодексу... Операцію із затримання доцента вишу провели співробітники СБУ. За останній місяць це не перший випадок хабарництва. Утім, у багатьох викликає підозру те, що йдеться не про боротьбу з корупцією, а про напрацювання необхідної статистики. Адже хабарники, що оперують мільйонами, у поле зору правоохоронців майже не потрапляють.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

ЦИФРА

На 450 тис. грн.

вилучили лісопродукції правоохоронці на Рівненщині. Працівники управління захисту економіки у Рокитнівському районі провели три санкціоновані обшуки на переробних підприємствах. Під час них виявили 211 кубометрів деревини та пиломатеріалів без будь-яких підтверджуючих документів. Про це «Голосу України» повідомили у відділі комунікації поліції Рівненської області.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Парк снігоприбиральної техніки необхідно оновити

Поліцейські провели чергове інспектування автодоріг, цікавлячись також станом снігоприбиральної техніки та наявністю піщано-соляної суміші. Цього разу екзамен з роботи в зимовий період здавав Кремінський райавтодор. Через різкі перепади температури на деяких ділянках доріг утворювалися полій та ожеледиця. Об'їжджаючи снігні накати, водії виcкакують на зустрічну смугу, свідомо порушуючи правила. На момент проведення обстеження в районі працювали п'ять одиниць спеціальної техніки. «Необхідне оновлення парку снігоприбиральної техніки. За результатами додаткових перевірок найбільш проблематичними ділянками залишаються вулиці населених пунктів», — зазначають у поліції.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

У селі відкриється пункт швидкої допомоги

У селі Комишівка Ізмаїльського району Одеської області вже в лютому буде відкрито пункт швидкої медичної допомоги. Поки що лікарі сюди на виклик приїжджають із райцентру. Жителям віддалених сіл, у тому числі таких, як Кислиця, Першотравневе та Муравлівка, це може коштувати життя. Тепер медичні працівники з Комишівки обслуговуватимуть саме ці чотири населені пункти. На створення нового медзакладу виділили 424 тис. грн. Половину цих коштів внесли сільські ради, решту надано з районного бюджету. На них придбано автомобіль та необхідне медичне обладнання. Ремонт будівлі пункту сільрада Комишівки виконає власним коштом.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Майже у чотири рази збільшилася кількість домогосподарств, що встановили сонячні панелі у 2016 році порівняно з 2015-м (Урядовий портал)

Власники землі обурені

На автомобільну дорогу державного значення Київ—Одеса вийшли мешканці Благовіщенського району на Кіровоградщині та повністю перекрили рух на ній поблизу села Луполове** (на знімку). **Причина — оформлення підприємством оренди землі без відома та згоди на те її власників.

Селяни здивовані й обурені тим, що в державі за кілька років не можуть побороти рейдерство. Кажуть: мабуть, нагорі багатьом це не вигідно. А ще висловлюють припущення, що так триватиме доти, доки реальні власники землі (селяни, яким держава дала землю, але не дала права нею розпоряджатися) фактично не матимуть на неї такого самого права, як і на власний будинок, автомобіль чи інше майно.

Натомість злочинно-юридичні угруповання продовжуватимуть захоплювати землю силовими методами, користуючись відсутністю елементарної законодавчої бази про її приналежність.

Будь-які дії державних реєстраторів щодо земельних ділянок у цьому районі припинено. Порушено кримінальну справу за фактом підробки документів, повідомив на своїй сторінці в Фейсбуці народний депутат Дмитро Лінько. Державні реєстратори сусіднього Новоархангельського району, які проводили реєстрацію фіктивних договорів, після допиту в поліції чекають на оголошення їм підозри у вчиненні злочину.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Фото з сайту http://dostyp.com.ua («Точка доступу»).

Вклонилися борцям за гідність і свободу

У Черкаському обласному художньому музеї відбулася соціально-мистецька акція «За Волю, за кращу Долю... Третя річниця Майдану», присвячена пам'яті Героїв Небесної Сотні. Хвилиною мовчання учасники заходу вшанували загиблих у лютому 2014 року учасників Революції Гідності. Зокрема, уродженців Черкащини Максима Горошишина, Юрія Пасхаліна, Віталія Смолянського, Юрія Паращука, Віктора Чернеця, Василя Сергієнка. Капела бандуристів, «голос» Майдану Володимир Гонський, кобзар Тарас Силенко виконали пісні та думи про боротьбу українців за свою волю. У рамках проекту в музеї розгорнуто художню та фотовиставки, інсталяції народних художників України Миколи Бабака та Євгена Матвєєва, присвячені подіям київського Майдану. Як зазначив автор проекту, учасник революції Олег Островський, вшануванням Героїв Небесної Сотні розпочинається цикл заходів, присвячених історії Української революції 1917—1921 років.

Лідія ЛІСОВА.

Черкаська область.

Фото автора.

Є тролейбуси, на черзі — дуобуси

Сім нових машин поповнили парк хмельницького підприємства «Електротранс». Вони обладнані для користування людьми з обмеженими фізичними можливостями, мають сучасні інформаційні монітори та навігатори для водіїв. У міській раді обіцяють, що це не останнє придбання. Якщо нині на маршрути виходять щодня 72 тролейбуси, то у новій транспортній мережі, розробленій для обласного центру, їх буде 94, причому ставку зроблено на нові машини. На підприємстві вже оновлено майже третину парку. На закупівлю тролейбусів витрачено майже 30 млн. грн. Нові тролейбуси не тільки зручні, а й економні. Якщо старий споживає майже 120 кіловат електроенергії на годину, то новий економить понад 40 відсотків.

Цьогоріч місто планує закупити ще й чотири дуобуси. Це тролейбуси, які до 15 кілометрів можуть проїжджати без ліній електропередач. Дуобуси курсуватимуть на ділянках, де відсутні тролейбусні лінії. Кошти на їх закупівлю виділять під час уточнення міського бюджету.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Купують сучасні «рогачі»

Комунальне підприємство «Чернігівське тролейбусне управління» оголосило тендер на п'ять тролейбусів орієнтовною вартістю 23 мільйони гривень. Згідно з тендерною документацією, переможець має поставити 5 тролейбусів великої місткості з низьким рівнем підлоги не раніш як 2017 року випуску. Обов'язковою є умова пристосованості транспорту для інвалідів, тобто наявність відкидного трапа для заїзду візками.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігів.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Районна рада проти сміттєзвалища

На позачерговій сесії Яворівської районної ради депутати ухвалили рішення про заборону будівництва полігона твердих відходів. Проти нового сміттєзвалища на території колишньої «Сірки» висловився і голова Львівської ОДА Олег Синютка. Він вважає, що Львівська міськрада має збудувати на Яворівщині сучасний сміттєпереробний завод.

«Я переконаний, що це має бути проект, який би відповідав усім екологічним нормам. І цей проект має бути реалізовано тільки після громадських слухань. Місцеві мешканці не дадуть збудувати щось на кшталт Грибовицького сміттєзвалища», — заявив Олег Синютка.

Для підготовки земельної ділянки для облаштування нового полігона створено науково-експертну групу, яку очолив академік НАНУ Ігор Юхновський. Через два тижні науковці нададуть свої висновки щодо використання земельної ділянки в Яворівському районі.

Територію колишнього гірничого підприємства «Сірка» оглянули представники міської ради і фахівці, у яких виникли запитання щодо споруд, які залишилися від виробничих комплексів.

У міськраді вважають, що попереду — складні діалоги з місцевими громадами, які ще не знають, яке підприємство збудують на території району, але вони вже проти.

Богдан КУШНІР.

Львівська область.

У гості — на мирну територію

На запрошення головного лікаря Івано-Франківська Тараса Масляка на Прикарпаття приїхали медики Попаснянської центральної районної лікарні** (на знімку)**. З минулої осені декілька груп лікарів-волонтерів з різних лікувальних установ області їздили з «медичним десантом» до Попасної, щоб допомогти колегам лікувати тамтешніх мешканців.

Таку роботу після демобілізації започаткував Тарас Масляк. У відповідь медичні сестри з Луганщини навідалися до обласного центру Прикарпаття. Операційна медсестра Юлія Чорна, яка вперше побачила Івано-Франківськ, дякує медикам, які «до нас приїжджають і допомагають людям. Адже їдуть з власної ініціативи, за власні кошти, ризикуючи життям. На них чекає багато пацієнтів». Екскурсію Центральною міською клінічною лікарнею попаснянським колегам провели Тарас Масляк, його заступник Олег Ціхонь та завідувач гінекологічного відділення Коломийського пологового будинку Ростислав Петруняк.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Фото надане прес-службою лікарні.

СПОРТ

Перші нагороди в Алмати

У казахстанському місті Алмати триває XXVIII зимова Універсіада. Першими внесок до української скарбнички нагород уже першого змагального дня зробили сноубордисти.

Аннамарі Данча у фіналі паралельного слалому боролася з полькою Олександрою Крол. За підсумками двох заїздів уродженка Ужгорода поступилася своїй суперниці й отримала «срібло».

Олександр Белінський став бронзовим призером у паралельному гігантському слаломі. В малому фіналі він виявився сильнішим за поляка Мігала Новачика. А вчора він був третім у гігантському слаломі.

Таку само нагороду вчора зранку в індивідуальних перегонах на дистанції 15 км здобула наша біатлоністка Надія Бєлкіна.

Побачать у 150 країнах

Бокс. Поєдинок українського та британського боксерів Володимира Кличка та Ентоні Джошуа продовжує підтверджувати статус однієї з найочікуваніших подій року.

За інформацією німецьких ЗМІ, трансляцію бою, який 29 квітня відбудеться на лондонському стадіоні «Вемблі», матимуть змогу побачити телеглядачі у понад 150 країнах.

Щоправда, поки що невідома доля транслятора у США, адже Джошуа пов'язаний контрактом із Showtime, а Кличко — з HBO. Як заявляв менеджер британського боксера, обидва канали зацікавлені у показі бою. За словами директора Klitschko Management Group Бернда Бенте, майбутній поєдинок — один із найважливіших у 20-річній професіональній кар'єрі Володимира.

Наживо на стадіоні «Вемблі» у Лондоні подивитися битву українського та британського боксерів зможуть 90 000 глядачів — це рекордний показник у післявоєнній історії боксу у Великій Британії.

Арбітрів призначатиме електронна система

Під час спеціальної пресконференції в Києві президент НОК України Сергій Бубка анонсував реформи суддівства в аматорському боксі, які працюватимуть уже під час чемпіонату Європи в Харкові (14—25 червня).

Арбітрів на кожний бій призначатиме не комісія, а незалежна електронна система, а для визначення переможця враховуватимуться картки всіх п'яти суддів.

Ще одне нововведення: недоторканна для глядачів спортивна зона навколо рингу, до якої допускаються лише боксери, секунданти й судді, відтепер звузиться, а це означає, що глядачі зможуть стежити за поєдинками з ближчої відстані.

Гратимуть на «Металісті»

Футбол. «Шахтар» домовився з ОСК «Металіст» про проведення всіх домашніх матчів єврокубків, Прем'єр-ліги та Кубка України. Угоду між клубом і стадіоном розраховано до кінця 2017 року. «Шахтар» погодився взяти на себе всі витрати на догляд за газоном. При цьому «гірники» продовжать базуватися в Києві й тренуватися на базі «Святошин».

Генеральний директор «Шахтаря» Сергій Палкін запевнив, що таке рішення було зумовлене бажанням клубу бути ближче до своїх уболівальників:

«Матчі, які ми провели в Харкові, підтвердили, що в цьому регіоні в нас є багато вболівальників. Ми вдячні владі Харкова й області, а також ФФУ за можливість виступати на стадіоні «Металіст». Переконаний, що ми зможемо порадувати прихильників якісною грою та гарними результатами».

Відзначимо, що перший 2017 року матч на ОСК «Металіст» донецький «Шахтар» проведе 23 лютого в рамках матчу у відповідь 1/16 фіналу Ліги Європи проти іспанської «Сельти» (Віго), а ще за кілька днів у матчі чемпіонату України прийматиме полтавську «Ворсклу».

Підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

Пам'ятають своїх героїв

За роки війни на сході Кам'янець-Подільський втратив одинадцять справжніх патріотів, вірних захисників держави. У місті не забувають про них і усіляко намагаються дбати про родини загиблих. Лише одна деталь — меморіальні дошки бійцям Миколі Гордійчуку, Аркадію Чухнову та Сергію Мелимуці, на яких увічнено їхні імена.

Та головне — турбота потрібна живим, тим, кому важко без допомоги чоловіка, батька чи сина. Торік дві сім'ї загиблих військовослужбовців — В'ячеслава Завальнюка і Аркадія Чухнова — одержали кошти на купівлю житла, раніше квартири були придбані для Романа Наглюка та Руслана Коношенка.

У місті намагаються забезпечити своїх героїв і земельними ділянками. Та оскільки вільний земельний фонд обмежений, міська рада виділяє їх лише сім'ям загиблих і тяжкопоранених учасників бойових дій. Для цього у місті зарезервовано понад дев'ять гектарів землі. Із них 34 ділянки вже роздано, а 1,6 гектара передано у власність кооперативу «Учасники АТО».

Загалом від початку антитерористичної операції громада міста активно допомагає всім захисникам та їхнім родинам. Лише торік у рамках міської комплексної програми з міського бюджету виділили одноразову матеріальну допомогу 238 учасникам АТО та їхнім сім'ям на 88 тисяч гривень. Ще 184 бійці отримали 70 тисяч гривень допомоги.

Крім того, у місті для учасників бойових дій діє 75-відсоткова пільга на оплату житлово-комунальних послуг. Для них також гарантовані пільгові перевезення у комунальних автобусах і приватних маршрутках. А діти батьків, котрі перебувають у зоні АТО, мають право на безплатне харчування в навчальних закладах.

Кам'янчани переконані, діти-сироти не повинно бути. Намагаються допомогти своїм, а ще — запросили в гості чотирнадцять юних харків'ян, чиї батьки не повернулися із фронту. Для них організували екскурсії Старою фортецею, Хотинським замком, іншими музейними об'єктами, розважальну програму в альпін-парку.

А для наймолодших кам'янчан, чиї батьки ризикують життям, захищаючи країну, вже традиційними стали поїздки на відпочинок за кордон. Торік майже півсотні дітей побували у польському місті Тарново-Подгурне, де відвідали хімічну та фізичну лабораторії, побували у познанському зоопарку, відпочили в аквапарку.

Загалом проблеми бійців та їхніх родин стали близькими всій громаді міста. Люди завжди активно відгукуються на будь-яке прохання про допомогу. Щоразу в рамках ротації, коли оборонці від'їжджають у зону бойових дій, для них усі разом збирають у дорогу речі першої потреби.

Крім того, міському голові Михайлу Сімашкевичу неодноразово вдавалося знайти добродійників і за кордоном. Гуманітарну допомогу для українців передавали друзі з Чехії, Литви, Польщі, представники української діаспори в Канаді.

Війна, яка затягнулась у часі і для декого стала вже звичною, не притупила почуття співпереживання і бажання допомогти у сотень і тисяч кам'янчан. Як і в перші дні, вони готові відгукнутися на будь-яке прохання про допомогу, підтримати своїх героїв і підставити плече їхнім родинам.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

На знімку: міський голова Кам'янця-Подільського Михайло Сімашкевич (третій ліворуч)**, який доставив гуманітарний вантаж у зону бойових дій, розгорнув прапор міста разом із своїми земляками.**

Фото надане прес-службою Кам'янець-Подільської міськради.

Волонтерський УАЗ поїде на передову

Волонтери Сумщини придбали автомобіль УАЗ для артилерійського підрозділу, де начальником штабу служить їх земляк Сергій Савченко. Він — батько Максима Савченка, капітана Збройних Сил, котрий загинув на Донбасі 25-річним.

Максим Савченко — Народний герой України, почесний громадянин міста Суми. Його ім'ям в обласному центрі назвали школу № 7, де навчався патріот. В антитерористичній операції бере також участь Денис Савченко — брат Максима.

Автомобіль для потреб АТО придбали завдяки фінансовій допомозі благодійного фонду «Сагаситас — Україна», міського голови Конотопа Артема Семенихіна та трьох сумчан: Михайла Подоліна, Сергія Мірошниченка і Володимира Бабича. Його вже освятили, днями техніка вирушить на передову.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

Вшанували Сергія Нігояна

В селі Березнуватівка Солонянського району Дніпропетровської області земляки вшанували пам'ять першого загиблого під час Революції Гідності, Героя Небесної Сотні Сергія Нігояна. Було проведено молебень, до монумента патріоту покладено квіти. Присутні також вклонилися могилі односельчанина С. Нігояна, котрий загинув в АТО, — добровольця Артура Миськіва, похованого на цьому ж сільському цвинтарі.

До слова, два роки тому проспект Калініна в обласному центрі перейменували на проспект Нігояна.

Олена ЧЕРНЯВСЬКА.

Дніпропетровська область.

У Криму під прицілом не лише активісти, а й адвокати

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Тиск на адвокатів кримчан, яких переслідують з політичних міркувань, розпочався вже давно. Протягом минулого року ФСБ активно тиснуло на адвоката заступників голови Меджлісу кримськотатарського народу Ахтема Чийгоза та Ільмі Умерова Миколу Полозова. Спочатку у його звітах про судові засідання у соцмережах було знайдено нібито образливі висловлювання на адресу прокурора. Розпочалася перевірка, що триває й досі, а її результатом може стати відкриття кримінальної справи.

Офіс Еміля Курбедінова неодноразово намагалися обшукати. Метою так званих правоохоронців була інформація про його підзахисних — здебільшого кримських татар, яких обвинуватили в участі у діяльності все тієї ж організації — «Хізб ут-Тахрір». Звичайно, уся ця інформація є адвокатською таємницею, яку дуже хотіли отримати (і врешті 26 січня таки отримали) співробітники ФСБ.

Проте у справжню атаку на адвокатів російська влада півострова пішла протягом останніх місяців. Головним завданням стало відсторонення Миколи Полозова від справи Ільмі Умерова. Для цього адвоката вирішили допитати у цій справі як свідка. Численні заяви про незаконність такої «ідеї» залишилися за дужками логіки російських спецслужбістів, і 25 січня Полозова схопили просто на вулиці у Сімферополі і силоміць доправили у ФСБ для того, щоб взяти у нього свідчення. Хоч протягом усього цього «дійства» адвокат і тримав у руках аркуш паперу, на якому написав одне слово російською: «Молчит», але тепер його можливість захищати Умерова під питанням.

З Курбедіновим ситуація ще складніша, бо, як підозрює юрист Української Гельсінської Спілки з прав людини Дар'я Свиридова, за ті 10 днів, які він перебуває в ув'язненні, з адміністративної справи може з'явитися й кримінальна, і адвокат залишиться за ґратами й далі. Не дарма паралельно із затриманням у нього вдома та в офісі провели обшуки.

Такий шалений тиск на адвокатів, які працюють з політичними справами у Криму, можна пояснити тим, що, розуміючи своє безсилля перед російською судовою системою, головний акцент захисту вони робили на публічному розголосі перебігу розгляду справ. Полозов і Курбедінов брали активну участь у різних подіях в Раді Європи, ОБСЄ, де говорили про ситуацію з порушенням прав людини на півострові. Обидва часто приїжджали до Києва, де активно спілкувалися з пресою, політиками, громадськими активістами. Саме завдяки широкому розголосу стала очевидною недолугість сфабрикованих справ проти кримських татар, українських активістів і учасників Євромайдану. До речі, у Криму продовжують розслідувати справи проти тих, хто в лютому 2014 року став на захист України, їх звинувачують у «побитті співробітників «Беркута» і дають за це досить великі терміни ув'язнення. Наприклад, кримчанин Андрій Коломієць отримав 10 років позбавлення волі.

Під час акції.

В інтерв'ю «Голосу України», за кілька днів до викрадення ФСБ, Микола Полозов передбачав, що цього року репресії на півострові вийдуть на новий рівень. «Зараз уже почали залучати, що називається, другий ешелон — активістів, які були присутніми під час незаконних дій на судах та під час обшуків. Йде тиск на адвокатів. Також прогнозую цього року активізацію переслідування членів Меджлісу, які залишилися на території півострова», — казав він.

Сьогодні з його словами погоджуються й українські політики. «Новим інструментом тиску в Криму стало переслідування адвокатів. Після допиту російського адвоката Миколи Полозова наступною жертвою став кримськотатарський адвокат Еміль Курбедінов, який сьогодні захищає в судах багатьох активістів та незгодних із окупацією українців», — написав на своїй сторінці у Фейсбуці Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман. На його думку, випадок з Курбедіновим «є свідченням системної політики залякування та тиску на населення Криму та позбавлення права на захист».

Своє обурення останніми «акціями» ФСБ проти незалежних адвокатів висловила й низка авторитетних міжнародних правозахисних організацій, серед яких Amnesty International, Human Rights Watch та інші. Російські адвокати написали відкритого листа з вимогою негайно звільнити Курбедінова. Міністерство закордонних справ спрямувало російській стороні ноту. Українська діаспора за кордоном почала флешмоб «Крим — це Україна», що триватиме до 16 березня.

Та, на жаль, поки що жоден міжнародний тиск не змусив російську владу в Криму послабити репресії. Так само невідомо, хто тепер на півострові наважиться захищати політв'язнів, адже місцеві адвокати з цього приводу отримали від російської влади недвозначний сигнал.

Тетяна ПАСОВА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Газета вийде на Херсонщині

Перша газета рідною мовою з'явиться у кримських татар, котрі здавна мешкали на Херсонщині чи змушені були перебратися сюди після окупації Криму. Поки що вона виходитиме друком як вкладка до газети «Приазовська правда» Генічеського району, де мешкає найбільша в краї етнічна громада татар-кримчаків — принципова домовленість про це вже є. Тож сільські та селищні меджліси почали організацію окремої передплати на свій друкований орган. Інформацію надаватиме і херсонський меджліс, запевнив у розмові з кореспондентом «Голосу України» його очільник Ібрагім Сулейманов.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Переважна більшість укушених путінським ТБ слухняно втратили розум

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ, КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

«Я — громадянин Россії. Мені боляче й соромно. У мене все...», «На ренТБ зараз фільм про нас — «Вторгнення», «Світла пам'ять капітану Кизило Андрію (02.05.1993 р.н.); молодшому сержантові Бальченку Володимиру (04.01.1992 р.н); солдатові Оверченку Дмитру (24.01.1989 р.н.); сержантові Крижанському Володимиру (24.03.1982 р.н.)... У цей момент вогонь триває. Йде війна Російської Федерації з Україною. Як вам спиться, пітерці?»... Такими постами в соцмережах діляться самі росіяни. У тисячний раз доводячи й показуючи своїй «рідні незрячій»: російські орки на Донбасі стріляють, прикриваючись спинами мирних українців, з території РФ тоннами нон-стоп надходить озброєння кремлівським найманцям. Доводячи й сподіваючись, що росіяни знімуть кокошник «віримо путіну» і відчують відповідальність або хоча б просто висловляться, вжахнуться, засудять, не захищаючись стіною «поза політикою». І не будуть поза зоною совісті.

Тетяна ЛЕЙША (Санкт-Петербург, економіст, пенсіонерка):

— Російська пропаганда настільки незграбна й нерозумна, що я не уявляю, як можна її сприймати всерйоз. Дуже шкода, що методи маніпуляції й зомбування, до яких вдаються російські ЗМІ, виявляються ефективними для більшості росіян. Я слухала, як виступали українці й російські патріоти України на Майдані і яку нісенітницю несли наші пропагандисти. Я вмію правду відрізняти від брехні. Звичайно, українське коріння теж впливало. Моя бабуся з України й похована у Львові. У ранньому дитинстві, коли мені було три роки, вона мене відвезла в Україну. Я була в селі Копачівка Хмельницької області півроку. Я раніше почала сприймати Україну, ніж свою країну і своє місто, тоді Ленінград. Потім бувала у Львові, Трускавці. Зовсім трохи в Києві й Житомирі. Але оскільки ранні дитячі спогади закладають у людині щось дуже важливе, ніби основу, то Україна стала, як Батьківщина. Я не ходила в дитячий садок, а сиділа з бабусею вдома, вона постійно ставила платівки, українські пісні. Часто Гнатюка, «Черемшину» і «Рушник». Я на цих піснях виросла.

Українці дуже працьовиті, привітні люди. Яскраве сонце, смачна черешня, красиві будинки, багато квітів... Це загальні враження. У Прикарпатті була, там так красиво! І дуже смачні українські страви.

Хочеться, щоб у такій гарній країні із чудовим кліматом люди жили щасливо. Побажання миру, якнайшвидшого закінчення війни на Донбасі й вигнання звідти терористичних військ. Повернення Криму. Українським військовим здійснити цілковитий контроль над кордонами України. Після завершення всіх воєнних дій — відновлення й подальший успішний розвиток промисловості та сільського господарства, туризму. Щастя й благополуччя всім народам України!

Олексій САЛМІН (Міас, гірничий інженер):

— Після заборони в Україні радіостанції «Дождь» прочитав статтю. У ній українець різко каже про «незгодних» росіян, інтелігентів, що входять в умовні 14 відсотків. Суть претензії така: за те, що Росія творить з Україною, найбільшу відповідальність несуть не ватники й колоради, а саме ті, хто, все розуміючи й підтримуючи Україну, не перешкоджає злочинам своєї влади. Цілком згоден з автором. Одне «але». Цей докір жителя XXI століття (Україна) висуває жителям XX століття (Росія). Росія — правонаступник СРСР. Вона ним і залишилася. Трішки стиснувшись. Умовно кажучи, замість Грузії та Азербайджану — Дагестан і Чечня. Замість азіатських республік — Тива та Калмикія. Замість країн Балтії — Татарія тощо. У тому СРСР була агресія проти Фінляндії, Польщі, Угорщини, Чехословаччини. Радянські люди воювали в Африці, Кореї, В'єтнамі. Жителі Західної України, Латвії, Грузії та Узбекистану гинули у всіх цих конфліктах, а ще й в Афганістані, розуміючи, що це агресія, що це незаконно й неправильно. Виконували наказ без обговорення. Чверть століття країни Балтії, Україна, Грузія більшою чи меншою мірою дрейфували в бік прогресу, закону, демократії. Росія тупцювала на місці й задкувала. Вона залишилася на позиції «підкоряюся без роздумів». Є мінеральні й природні ресурси для шику верхівки і є хліб із чаєм для мас — і норм! Навіщо прагнути до прогресу? І так зійде! СРСР був болотом, нова Росія — болото. Як лаяли владу на кухні, так і продовжуємо. Як ішли воювати й убивати за злочинним наказом, так і йдемо. Як були інфантильними дітьми, так ними й залишилися. Крик душі дорослого українця завис у повітрі. Діти (росіяни) не хочуть розуміти, мають коротку пам'ять, не розвиваються й не прагнуть щось змінювати. Реальність така: Росія — країна «глухих», розмова «на рівних» України—Росії відбудеться ще нескоро. Сила — у правді. Вирішуватиме історія, повільно, але впевнено.

Сергій КОЛУНОВ (Тольятті, фрілансер):

— Українці, Вам і бажати нічого не буду. І так усе ясно: Переможете! З вами весь світ і частина росіян. А своїй країні вже й бажати марно.

Ізабелла МЕЛЬЯНЦЕВА (Санкт-Петербург):

— Згодом добрі відносини між нашими країнами налагодяться. Але для цього в Росії повинно багато чого статися. Совість не в усіх пропала. Насправді дуже багато людей підтримують Україну. Але й занадто багато — елементарно одурманені.

І ось пересварилася з дуже багатьма старими знайомими. Але й придбала багато друзів. А моя знайома із Фейсбуку робить шикарний сир під Києвом. Обов'язково заїду до неї, полащую!

Мирного неба вам, українці! І бажаю побудувати гідну, справедливу державу й жити в ній у достатку!

Олексій ДЬОМІН (із Владивостока, живе в Москві, офіцер запасу ВМФ РФ):

— Я — людина, що живе на Ленінському проспекті столиці країни, де ставлять пам'ятники Сталіну, що оберігає темношкіру внучку від побутового расизму, не маю ні найменшого права навіть заїкатися про гасла, демонстрації й героїв країни близької, але іншої. Люди, що святкують день народження Сталіна у своїй країні, обурені, що в іншій відзначають день народження Бандери.

Один із далеких майже родичів бере участь у будівництві Керченського мосту і, за свідченням близьких людей, отримує непогану зарплату. Моя спроба обговорити законність зведення споруди не вдалася через діаметрально протилежні думки на цю історію і ризик погубити відторгнення сімейних уз. Чув, що Україна запропонувала РФ матеріальний компроміс, на який Росія, мабуть, не піде, тому що в цьому разі порушення міжнародних правових норм мізерне порівняно з уже скоєними злодіяннями. Чи є вихід із глухого кута, крім радикального? Раніше, в Судетах, окупанти не будували нічого схожого й цієї проблеми не сталося. Маразматичний клубок дедалі тугішає.

Дві новини одного дня: Путін назвав віроломством затримку двох російських військових на кордоні з Україною в Криму; у Держдумі обіцяють відповідні заходи, якщо Євросоюз почне якось обмежувати російські державні ЗМІ. Чомусь згадав Бродського: "Якщо Євтушенко проти колгоспів, то я — ЗА". А ще героїню Ахеджакової у «Службовому романі»: «Значит, хорошие сапоги, надо брать...».

У зв'язку із забороною в Україні «Дождя» через згадування Криму російським у його вітчизняних, і не тільки, правоохоронних органів. При цьому «Дождь» не може робити інакше, бо тоді він порушуватиме Конституцію РФ, тому що за неї цей «острів» — у складі Росії. От я особисто вважаю, що ця територія моєю країною цинічно й відверто вкрадена й нині перебуває в НЕЇ всупереч міжнародним правовим нормам. Чи є мої судження порушенням конституції РФ і хто в такому разі має більше підстав мене «закрити»? Україна, не пускаючи мене до себе, чи батьківщина, вважаючи відщепенцем?

В Україні була річниця Революції Гідності, але якщо судити з рашаТБ, то можна подумати, що три роки тому щось сталося в нас. Так, сталося жахливе: переважна більшість укушених телевізором слухняно втратили розум. Хочеться крикнути: відстаньте, нарешті, від України, Америки, Грузії, Туреччини, Європи, Сирії,.. залишіть у спокої всіх за периметром нашої величезної зараженої території, перестаньте плюватися своєю отрутою, продовжуйте вставати з колін і пишатися собою, але всередині. Адже перш ніж лікувати хворобу, її потрібно локалізувати. Нехай нешвидко, але, може, вилікуємося?!

Антифашистська хода в Москві.

Євген ЛЕБЕДЄВ (Ковров Владимирської області, правозахисник):

— ЕРеФія розвалиться на безліч суб'єктів і прилеглі до України ввійдуть до складу України. А такі, як Моторола, вимруть, як таргани. Україна — це Майбутнє Росії. Тому що тільки в Україні Росіяни зможуть вважати себе Росіянами, а не Росіянцями. Я живу в Росії з 1979 року (народився) і бачу "це" на власні очі. Мені соромно, що мене називають Росіянином і ототожнюють із 140 мільйонним бидлом. Я всім кажу: не називайте мене Росіянином, я якої завгодно народності, але не Росіянин. Цей "прикметник" для мене — образа. Слава Україні! Героям слава!

Артем КЛИМОВИЦЬКИЙ (Вологодська область, мисливець і рибалка):

— Моє головне бачення: Україна повинна боротися за свою територію! Учора відібрали Крим, сьогодні можуть увесь Донбас, так по трішки всю Україну Москва й відбере. Хоча поміркуйте самі: навіщо Росії все нові території, коли за межею бідності живуть майже 20 мільйонів росіян? Росії потрібен хаос. Думаєте, Путін тільки з Україною воює? Ні. Він і зі своїми громадянами воює! Усі гроші від природних ресурсів, податки простих росіян ідуть на війну. Але ж він зі своєю «Єдиною Росією» обіцяв усі гроші від природних багатств народу! Забули росіяни... Пробачили. І обман, і злидні, і безіменні могили. Натомість «крымнаш», «дедывоевали», «всюдуфошизды», «никому не простим» (гарного життя)... А знаєте що ще страшно? Страшно говорити правду. І страшно її не сказати!

Українці повинні захищати свою територію, інакше завтра будуть під російським прапором. Цей чекіст кедебешний півсвіту в страху тримає, а в підсумку хто відповідатиме за злочини Кремля? Усі росіяни!

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.
Фото Василя ПЕТРОВА.

ЛИСТИ З ЛУГАНСЬКА

Бійка в самому «русском мире» лише починається...

Минулої середи «Голос України» розповів про найбільш обговорювану тему серед луганчан, що живуть на окупованій території (№14 (6519) від 25.01.2017 р. «Ватажок «ЛНР» назвав «ворожими силами» ефесбешників»). А полягає вона в тому, що крісло під ватажком місцевих сепаратистів Ігорем Плотницьким уже розгойдується з такою амплітудою, що навіть він сам відрито заявив: стосовно нього правоохоронці РФ порушили кримінальну справу.

Тоді ж ми зазначили, що неспроста з'явився із небуття перший «народний глава ЛНР» Валерій Болотов, якого Плотницький «по-тихому» змістив і самопроголосив себе «лідером молодої республіки».

Перше (а як пізніше з'ясувалося, і останнє) своє інтерв'ю після виходу з політичного анабіозу Болотов дав відомому російському інтернет-виданню «Росбалт», де одразу накинувся із критикою на Ігоря Плотницького. І такі одкровення «першому народному» коштували життя. Наприкінці минулого тижня прийшло повідомлення, що він «раптово помер»...

«Болотов розповідав у матеріалі, що саме Плотницький і його бандформування «Заря» в 2014 році обстрілювали Луганськ, створюючи видимість наступу українських військ і виправдовуючи окупацію, — написав нам до редакції луганчанин Костянтин П. — Для більшості луганчан ця «новина» зовсім не новина. Ми були здивовані тим, що це взагалі було озвучено та ще й таким само бойовиком, як Плотницький. Але навіть у той момент було складно уявити, що буквально через пару тижнів Болотов «раптом» піде з життя «від серцевого нападу».

«А все пояснюється дуже просто, — вважає луганчанин Сергій Д. — Плотницький — ставленик такої одіозної фігури, як радник президента РФ Владислав Сурков. Такий собі «сірий кардинал» при Путіні. І в його плани поки що не входить зміщати Венедиктича (Плотницький. — **Авт.**). А от за його опонентами стоять уже російські силовики й передусім ФСБ. Звідси й кримінальна справа, порушена проти Плотницького, і поява в медіапросторі Болотова з його одкровеннями, і практично водночас вихід великої статті, до того ж не будь-де, а в найтиражнішому п'ятничному федеральному випуску «Комсомольской правды». У матеріалі відкрито повідомляється, що «ЛНР» стрясає тотальна корупція, яку очолює сам Ігор Плотницький. А як підсплвування цій статті навіть у місцевих «ЗМІ» стали публікувати «викривальні матеріали»...»

«У свободу слова, що раптом прокинулася, я не вірю, — пише луганчанка Валерія П. — З урахуванням тотальних переслідувань інакомислення в «молодій республіці» офіційний рупор сепаратистів «Луганский информационный центр» за власною ініціативою не ризикнув би викладати компромат на «керманича». Усе стає на свої місця, коли розумієш, що «Центр» підзвітний не Плотницькому, а місцевому МГБ (читай ФСБ).

Щоправда, реакція «глави молодої республіки» на ці публікації була трохи дивна. Образившись на «журналістів», він дав команду відключити в офісі «правдорубів»... опалення. І це якраз у мороз.

Можна було б посміятися над цим фактом, але коли буквально через пару днів прийшло повідомлення про несподівану смерть у Москві Валерія Болотова, то стає зрозуміло, що ситуація набагато серйозніша. І бійка в самому «русском мире» тільки починається...

Влад СЕМЕНЧУК.

Прем'єр-міністр Великої Британії Тереза Мей застосує статтю 50 Лісабонського договору, що запускає дворічну процедуру виходу країни—члена Євросоюзу зі спільноти, 9 березня, **пише The Times**. Зазначається, що глава кабінету міністрів не мала наміру свідомо оголошувати дату запуску механізму Brexit і офіційно лише позначила граничною межею кінець березня. Минулого понеділка уряд сповістив Палату лордів, що бажає, щоби законопроект про вихід Сполученого Королівства з ЄС було схвалено 7 березня

Санкційний тиск на Москву необхідний через невиконання нею «Мінська-2»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Під час прес-конференції Петро Порошенко також наголосив, що у випадку невиконання Кремлем Мінських домовленостей в повному обсязі необхідним є збереження, а за потреби і посилення санкційного тиску на Росію. «Я дуже вдячний пані Канцлеру за тверду і принципову позицію у цьому питанні», — **цитує Президента України його прес-служба.**

Ангела Меркель зауважила, що, незважаючи на непрості часи та реформи, наша держава демонструє економічне зростання. Зокрема, за її словами, нині в Україні функціонує 1200 підприємств із німецьким капіталом. Вона нагадала, що восени минулого року була заснована спільна торгово-промислова палата, і німецький експорт до України за перші три квартали 2016 року зріс майже на 17%.

Окрім того, П. Порошенко в рамках візиту зустрівся з представниками німецьких компаній, велика кількість яких працює зараз у нашій державі: «Мені було приємно почути їх оцінку суттєвого покращення інвестиційного клімату в Україні, задоволення тим, що різко зростає обсяг нашої співпраці, обсяг прямих німецьких інвестицій в українську економіку».

Також Президент України провів переговори з новопризначеним міністром закордонних справ Німеччини Зігмаром Габріелем. Співрозмовники обговорили ситуацію на Донбасі та стан виконання Мінських домовленостей, передусім у безпековому вимірі.

Візит Президента України до Німеччини довелося перервати «через надзвичайну ситуацію в Авдіївці, що межує з гуманітарною катастрофою», **повідомив у Твіттер прес-секретар Президента України Святослав Цеголко.**

На знімку: Ангела Меркель та Петро Порошенко.

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

Відносини «як знак запитання» — це висловлювання окремого політика, а не офіційна позиція держави

Про стан польсько-українських відносин лідер правлячої у Польщі партії «Право і справедливість» Ярослав Качинський у розмові з «Польським радіо Жешув» сказав так: «Виглядає як знак запитання» і викликає «певне занепокоєння».

Качинський пояснив свою оцінку тим, що «існує постійна непевність, чи Україна піде шляхом, який в Польщі є неприйнятним, тобто формування своєї історичної легітимності на традиціях Української повстанської армії (УПА)».

«Голос України» поцікавився думкою голови фонду «Майдан закордонних справ» Богдана Яременка: «Якою має бути реакція Києва на подібні заяви польських політиків?»

— Польща дуже неоднорідна у ставленні до нашої держави. З одного боку, там присутні певні антиукраїнські настрої, а з другого — вона давно склала своє ставлення до України як незалежної, демократичної країни і дуже активно працює над тим, щоб нам допомагати. Окрім того, на сьогодні Польща для нас є одним із основних європейських партнерів, країною, яка надзвичайно важлива для нашої держави. Отож Київ повинен передбачати всі можливі наслідки двосторонніх питань, зокрема що стосується ситуації відродження історичної пам'яті, і знаходити золоту середину, яка б дозволила, з одного боку, робити те, що ми вважаємо за потрібне, а з другого — не псувати відносини з Варшавою, адже нам це не вигідно.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Юлія ЯЩУК.

«Це було висловлювання окремого політика, це не офіційна позиція держави. У нас, як правило, немає практики коментування окремих висловлювань окремих політиків, якщо це не офіційна позиція. Разом з тим, що стосується в цілому ситуації сучасних польсько-українських відносин, можу сказати, що позиція України й надалі залишається послідовною і незмінною у контексті недопущення впливу історії на сучасні відносини наших держав. Ми виходимо з того, що всі питання нашої історії мають розглядатися суцільно українськими та польськими істориками, і ми впевнені, що стратегічне партнерство між Україною і Польщею є багатовимірне і має значний потенціал та будується не тільки на спільній історії, а й на європейських цінностях» **— прокоментувала ситуацію для «Голосу України» речниця МЗС Мар'яна Беца.**

У Стамбулі знову стріляли

У понеділок у Стамбулі стався інцидент зі стріляниною у ресторані, розташованому поблизу туристичної пам'ятки — фортеці Anadolu Hisari.

Як повідомила газета Hurriyet, невідомий випадково побачив у закладі людину, котра нібито 12 років тому вбила його батька. Після сварки він дістав пістолет і застрелив кривдника на місці. Поранення від випадкових куль і внаслідок паніки під час спроби швидко покинути ресторан одержали ще двоє відвідувачів. Нападника затримала поліція, він почав давати свідчення із зізнанням у скоєному.

Поліція повідомила, що в неї немає підстав вважати цей інцидент терористичним актом. А паніка в ресторані піднялася після першого ж пострілу через те, що всі в місті пам'ятають, чим завершилася подібна історія у новорічну ніч в одному з елітних клубів Стамбула. Тоді виходець із Азії, вбраний у костюм Санта-Клауса, розстріляв 39 осіб і поранив майже 70.

Олександр БІЛИК.

Протестувальники розгадали справжню мету амністії

У Румунії не вщухають протести проти наміру уряду амністувати корумпованих політиків і чиновників, а також знизити надалі поріг покарання за хабарі. Уряд соціал-демократів пропонує декриміналізувати правопорушення, пов'язані зі зловживанням службовим становищем, якщо завдані збитки не перевищили 200 тисяч румунських леїв (близько 42 тисяч доларів). Народ обурений тим, що політики розв'язують руки хабарникам і здирникам, наділеним владою.

Але прем'єр-міністр Румунії Сорін Гриндяну пояснив необхідність амністії тим, що в'язниці в країні переповнені. А на волю вийдуть не вбивці й грабіжники, а цілком адекватні люди, які не становлять смертельної загрози для суспільства. Глава уряду назвав громадянські протести політизованими й несхвально висловився на адресу президента Клауса Йоханніса за його участь у них. Ця заява спричинила лише нову хвилю обурення, і організатори протесту попередили про їх продовження до повної відмови уряду від задуманого виправдання злочинців.

У свою чергу президент Румунії у понеділок ще раз закликав уряд, щоб той відкликав законопроект про помилування корупціонерів. Він зазначив, що ігнорувати думку тисяч протестувальників не можна. Румунські газети повідомляють, що канцлер ФРН Ангела Меркель у телефонній розмові із Клаусом Йоханнісом, яка відбулася у п'ятницю, попросила його зробити все можливе, щоб помилування хабарників не сталося.

У понеділок міністерство правосуддя Румунії дало старт громадському обговоренню законопроекту про помилування.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Японія шукає нові підходи

Прем'єр-міністр Японії хоче обговорити з президентом США Дональдом Трампом шляхи розвитку взаємовигідних економічних зв'язків. Про це Шіндзо Абе розповів на засіданні одного з комітетів верхньої палати парламенту, коментуючи свою зустріч із американським президентом, що має відбутися 10 лютого. Він уточнив, що не має наміру під час переговорів зупинятися на таких конкретних питаннях, як автомобільні тарифи чи дисбаланс у торгівлі: важливіше побудувати економічні взаємини, які були б вигідні для обох союзників, що поділяють спільні цінності. А стосовно тарифів, які начебто роблять торгівлю з Японією невигідною американській автомобільній промисловості, Абе заявив: якщо в американців є такі перестороги, то Японія завжди здатна пояснити, що жодних торговельних бар'єрів вона не створює.

ДОВІДКОВО

Для того, щоб ТТП набуло чинності, необхідно, щоб угоду ратифікували всі 12 країн-підписантів. Якщо за два роки від часу укладання угоди цього не станеться, то достатньо буде, аби ТТП ратифікували країни, які виробляють 85% сукупного ВВП підписантів. І хоча міністри торгівлі Австралії, Нової Зеландії, Сінгапуру, Чилі та Мексики висловили готовність ратифікувати угоду, як і Японія, ТТП не може бути задіяно, оскільки на США припадає 62% від сукупного ВВП країн-підписантів.

У зв'язку з підписанням президентом Трампом указу про вихід США із Транстихоокеанського партнерства (ТТП) Шіндзо Абе зазначив: «Ми продовжуємо наполягати на ТТП, уклали відповідну угоду з Австралією та ведемо перемовини з Канадою. Але одне другому не суперечить. Ми ведемо паралельне обговорення між Японією і США на двосторонній основі, обстоюючи інтереси Японії. І йдемо шляхом розширення інтересів Японії». Ці слова прем'єра, сказані під час виступу в парламенті, наводить телекорпорація NHK.

Японія єдина із країн-підписантів ратифікувала угоду про ТТП. Очільник уряду не раз заявляв, що має намір продовжувати переконувати нового президента США у вигідності для всіх країн брати участь у цій угоді. Водночас він зазначав, що буде неправильно ухвалювати договір про партнерство без США. Тож аналітики вважають, що під час зустрічі Абе та Трампа може йтися і про переговори щодо укладання двосторонніх угод із питань зовнішньої торгівлі.

Зокрема, такої думки дотримується впливова японська газета Mainichi. Видання переконане, що Абе і Трамп обговорюватимуть двосторонню торговельну угоду. В такому випадку очільник японського уряду, вочевидь, зосередиться на питаннях захисту сільськогосподарської продукції Японії. Ця тема була найбільш гострою і під час перемовин, свого часу, щодо укладання договору про ТТП. Наприклад, йтиметься про розширення квот на експорт рису до США. Абе висловив сподівання на те, що двостороння угода між країнами можлива, оскільки вона взаємно вигідна.

Ще одне питання, яке може бути обговорено під час зустрічі: необхідність міжнародного співробітництва країн у питаннях біженців. Японський прем'єр переконаний, що світове співтовариство має спільно розв'язувати цю проблему. Головне, на його думку, — усувати причини, які призводять до появи біженців. І саме на цьому має намір зосереджувати свою увагу Японія як непостійний член Ради Безпеки ООН.

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

Комітет міністрів Ради Європи на рівні послів сьогодні планує розглянути загострення ситуації на Донбасі (Д. Кулеба)

Емоційна розмова про госпітальні округи продовжиться під час позачергової сесії

Депутати Вінницької облради збирають підписи за скликання позачергової сесії з обговорення питання формування госпітальних округів. Такого висновку народні обранці дійшли після їхньої зустрічі з керівником обласного департаменту охорони здоров'я Людмилою Грабович та заступником голови Вінницької облдержадміністрації Ігорем Івасюком. Участь у ній узяли також керівники районних рад, міські голови та активісти.

— Питання настільки болюче для людей, що потребує детального вивчення, обговорення на місцях, консультацій із фахівцями, — зазначила заступник голови Вінницької облради Людмила Щербаківська. — Тільки після цього можна буде приймати рішення про формування госпітальних округів.

За її словами, до облради надійшла низка рішень сесій районних рад, листів від депутатів, звернень громадян. У кожному з них однакове прохання — переглянути межі госпітальних округів. Від депутатів облради вимагають вплинути на департамент охорони здоров'я з метою вдосконалення округів у питанні насамперед доступності громадян до отримання медичної допомоги. Друга вимога стосується якісного надання медичних послуг. Незрозумілим для багатьох стало те, чому у сусідів вінничан — у Житомирській та Черкаській областях — створено по чотири госпітальні округи, а у Вінницькій — на один менше. Хоча чисельність населення у них менша, ніж на Вінниччині. Та й за територією Черкащина не може зрівнятися, а Житомирщина має тільки трохи більшу площу. Учасників зібрання не задовольнила інформація про те, що частину змін у межі округів уже внесено. «Не вбивайте нас!», «Хіба мало сліз і крові на Донбасі?» — це тексти окремих написів на плакатах, що їх тримали в руках активісти.

Учасники зібрання створили робочу групу з вивчення наболілої проблеми. Вона має напрацювати пропозиції для департаменту охорони здоров'я. Зробить це після того, як проведе зустрічі з людьми на місцях. «Найбільше, чого бояться пацієнти, — втратити на території свого району медичний заклад, — каже громадський активіст Анатолій Банах. — У моєму Шаргородському районі на захист медичного закладу вийшли п'ять тисяч земляків. Це була найчисленніша акція проти несправедливого, на думку людей, поділу області на медичні округи. Маємо дослухатися до думки людей і виправити ситуацію. Хоча краще було зробити це спочатку. Тоді б не було бунтів, які в народі назвали медичними...»

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

«Чорну бухгалтерію» розслідуватиме спільна група

Для розслідування справи «чорної бухгалтерії» планують створити спільну слідчу групу з детективів НАБУ та ГПУ. Про це вчора у столиці на брифінгу повідомив директор НАБУ Артем Ситник.

«Сьогодні я отримав лист від Горбатюка, котрий очолює слідче управління ГПУ... і ця справа, ця «чорна бухгалтерія» суттєво перетинається з їх розслідуванням в частині узурпації влади В. Януковичем. І я не виключаю, що буде створена спільна слідча група, до якої ввійдуть детективи НАБУ і слідчі ГПУ для того, щоб не вести паралельні розслідування,.. а прийти разом до певного результату», — заявив він.

За його словами, голова САП Н. Холодницький дав доручення детективам відправити справу Охендовського на розгляд до суду у найкоротші терміни.

Також глава НАБУ прокоментував і перебіг розслідування справи Онищенка. За його словами, детективи не отримали нової інформації під час його опитування щодо підкупу депутатів Верховної Ради. «Більш конкретних заяв, які були публічними, ми не отримали, — зазначив він.

Нагадаємо, що за версією слідства компанії, підконтрольні О. Онищенку, перепродавали куплений у держкомпаній газ своїм же фірмам за заниженими цінами, а потім реалізовували його кінцевим споживачам за ринковою ціною. Цим державі завдано збитків на суму майже три мільярди доларів.

У НОМЕР

Ветеран ОВС затримав палія авто

На вулиці Замковій у Рівному, яка дуже людна і жвава щодо руху транспорту, 34-річний житель міста Сарни кинув легкозаймисту суміш у лобове скло автомобіля «Renault Scenic». Після того, як іномарка спалахнула, він чкурнув з місця пригоди. Свідком цього випадково став колишній працівник карного розшуку, ветеран органів внутрішніх справ Сергій Фічук, він і затримав палія.

Нагадаю, що в Рівному час від часу трапляються підпали іномарок, але винуватців автопожеж досі ніхто не знайшов. Тож тепер у поліції з'явилась нагода перевірити причетність затриманого сарненського палія і до інших аналогічних злочинів.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

ДЕНЬ

№ 19 (6524) СЕРЕДА, 1 ЛЮТОГО 2017

Сьогодні в Україні переважно без опадів, сніжитиме лише на Закарпатті. Температура повітря вдень у західних і південних областях від 1 морозу до 1 тепла, на решті території 4—6 градусів морозу. Вночі на півночі та сході 14—16 з позначкою мінус, на решті території — 6—8 нижче нуля. Вітер північно-східний, 3—5 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 1 ЛЮТОГО

1976. Народився Олександр Бабич — майор Збройних Сил України, підполковник (посмертно). Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (2015, посмертно). **1989.** Набула чинності Європейська конвенція про запобігання тортурам та нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню, ухвалена Радою Європи 26 листопада 1987 року. Україна ратифікувала конвенцію 24 січня 1997 року. **2015.** Загинув у бою поблизу села Троїцьке Попаснянського району Луганської області Дмитро Человський — сержант Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

У НОМЕР

Супротивник застосовує «Гради», прикриваючись мирними мешканцями

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Загалом за добу гібридні формування 71 раз відкривали вогонь, застосовуючи озброєння заборонених Мінськими домовленостями калібру. За даними штабу АТО, тільки по Авдіївці вночі супротивник випустив понад 80 ракет з «Градів» і 30 артснарядів 152-го калібру. Є поранені серед мешканців. Зруйновано будинки.

Нагадаємо, 30 січня в результаті обстрілів бойовиків Авдіївка залишилася без електрики, води й тепла. Оголошено надзвичайний стан. Учора зранку керівник Донецької облВЦА Павло Жебрівський повідомив про те, що із СЦКК надійшла інформація про письмові гарантії з російського боку про припинення вогню в районі Авдіївки з 10.00 до 17.00. Однак ближче до обіду він написав у Фейсбуці: «Російська сторона не надала письмового підтвердження режиму припинення вогню. Є попередня інформація про настання режиму тиші о 12.00. Ремонтні бригади готові негайно розпочати роботи з відновлення ліній електропередач».

Водночас українські рятувальники були готові до евакуації 12 тисяч осіб з Авдіївки. Також під контролем був протипожежний захист печей місцевого коксохімічного заводу. Про це повідомила прес-служба ДСНС. А після обіду, за інформацією Жебрівського, з Авдіївки почали вивозити важкохворих і людей з особливими потребами.

Коли верстався номер, обіцяний режим тиші так і не було увімкнено — обстріли тривали. У зв'язку із загостренням ситуації на фронті було анонсовано засідання військового комітету РНБО.

Бойовики активізувалися й під Маріуполем. Як повідомив «Голосу України» боєць із позивним «Корінь», на цій ділянці фронту російсько-окупаційні війська тестують нову зброю. «На нас випробовували мінomети з лазерним прицілом і засоби радіоелектронної розвідки. Видно, що в них ротація. Попрактикуватися в реальних бойових діях пригнали курсантів із РФ. Їх, як і кадрових російських військових, видно за почерком. Місцеві сепари так стріляти не вміють», — сказав співрозмовник.

Виживання без розвитку

Найменше інвестицій у Львівській області припадає на прикордонні райони. Інвестор мав би бути зацікавленим, бо до межі з ЄС — лише кілька кілометрів. Але нові підприємства дедалі частіше відкриваються у віддалених від митних переходів районах. У чому причина?

Малий прикордонний бізнес

На перший погляд прикордонні райони Львівщини мають досить пристойний вигляд. Доглянуті особняки, одна-дві машини чи не на кожному подвір'ї — все це мало б справити враження благополуччя, якби не одне «але»: яка ціна питання? Адже основне заняття тутешніх мешканців — транскордонна торгівля. Значна частина, якщо не половина мешканців, зайняті тим, що кожного дня перетинають кордон. Перевозять до Польщі здебільшого сигарети та горілку, а назад — продукти та побутову техніку, залежно від того, хто на чому спеціалізується.

Як наслідок, до 40% приватних автомобілів у прикордонних районах мають переважно польську реєстрацію. А отже, кожні п'ять діб зобов'язані перетинати державний кордон. Усе це називається малим прикордонним рухом, який розповсюджується на 30-кілометрову зону вздовж державного кордону. Якщо поглянути на карту, приміром, Жовківського району, то це території аж до районного центру. Саме малий прикордонний рух є основною причиною черг на переходах, бо став частиною бізнесу місцевих мешканців.

Де найменше інвестицій

Як не дивно, але всі прикордонні райони за рівнем іноземних інвестицій на душу населення мають показники нижчі від середньообласного. При цьому найпотужнішим є Сокальський район, який за обсягом прямих іноземних інвестицій посідає восьму сходинку, і там є тенденція до зростання. Яворівський та Жовківський посідають 13-те і 14-те місця, при цьому позитивної динаміки за іноземними інвестиціями там немає, а Мостиський район — аж 24-те місце. Замикають таблицю Старосамбірський та Турківський райони. Для порівняння: в Сокальському районі обсяг інвестицій становить майже 380 доларів на особу, а в двох останніх прикордонних районах — близький до нуля. Ось такі офіційні дані Головного управління статистики у Львівській області.

Більшість опитаних схильні до думки, що головною причиною того, що інвестор не поспішає в прикордонні райони, став саме малий прикордонний рух.

— Місцевим мешканцям вигідно возити до Польщі горілку чи сигарети, а назад — олію, масло та інші товари, — розповів голова Асоціації роботодавців Львівської області Зеновій Бермес. — Цей малий прикордонний бізнес, за даними польської сторони, щорічно становить майже 100 млн. доларів, і протягом кількох років показник залишається стабільним. Люди виживають, однак території не розвиваються.

Дороги й інфраструктура

— Я неодноразово запитувала жінок, які їдуть на заробітки збирати полуницю: а ви не пробували її вирощувати та продавати вдома? Кажуть, їм вигідніше їхати за кордон, у нас стільки на полуниці не заробиш, — каже голова Жовківської РДА Надія Щур. — Інвестори, українські та іноземні, побоюються, що через цю обставину вони не зможуть набрати достатньо робочої сили для відкриття великого чи середнього підприємства.

Утім, найгірша ситуація з іноземними інвестиціями — у гірських прикордонних районах Львівщини.

— У нашого району дві проблеми: погана дорога, що сполучає з обласним центром, та відсутність прикордонних переходів, — зазначив голова Турківської РДА Олександр Лабецький.

Щоправда, першу проблему кілька місяців тому таки частково вдалося розв'язати. Зроблено капітальний ремонт частини дороги Львів—Турка.

— У нашому районі є два напрями розвитку, які, на жаль, суперечать один одному. Перший — це заготівля лісу, інвестор буде зацікавлений у тому, щоб його рубати. Другий — рекреація, тут інвестор зацікавлений у тому, щоб лісу було більше, — зазначив Олександр Лабецький.

Утім, очільник району сподівається, що найближчим часом Турківщина отримає хорошого інвестора. Турецька фірма вже займається виробництвом паливних брикетів. «Уже завезли першу партію обладнання на 2,5 млн. гривень, однак обіцяють вкласти набагато більше», — похвалився Олександр Лабецький. При цьому зазначив, що його тішить те, що новий інвестор працює з відходами деревообробної промисловості.

Саме будівництво доріг і розвиток інфраструктури зможуть посприяти припливу інвестицій, вважає голова Турківської РДА Олександр Лабецький.

У 2016-му Львівщина вклала у розвиток доріг у кілька разів більше, ніж минулими роками. Якщо ця тенденція збережеться, човникова торгівля на кордоні почне відмирати.

Олександр СИРЦОВ.
Львівська область.

ФОТОФАКТ

За сприяння народного депутата України Олександра Кодоли *(праворуч)* ***у Ніжині вперше за сім років відкрито новий дитячий садок. У гімназії № 16 реконструйовано частину приміщень, і тепер тут з'явилося місце й для дошкільнят.***

Фото прес-служби Чернігівської обласної партійної організації «Народного фронту».

Підозрюють у приховуванні смерті будівельника

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Ми вже повідомляли про те, що 35-річний мешканець села Горинъград Рівненського району Андрій Артвінський, який працював на будові на вулиці Київській, 67 у Рівному, 2 грудня не повернувся додому з роботи. Цього дня його востаннє бачили на будові. Журналісти, які долучилися до розслідування цього зникнення, спілкуючись з матір'ю та рідними Андрія, з'ясували, що до них приїжджав один із роботодавців та пропонував певну суму, щоб тільки вони не піднімали галасу.

За заявою рідних було розпочато досудове розслідування за фактом зникнення чоловіка. Але вже 14 грудня поліція виявила тіло загиблого на будові Андрія Артвінського у лісовому масиві поблизу села Олександрія Рівненського району.

«Голос України» стежить за перебігом розслідування цієї резонансної справи. Ось що повідомили нашій газеті у прокуратурі Рівненської області:

«З огляду на значний суспільний резонанс, який виник у зв'язку із розслідуванням факту смерті у Рівному будівельника Андрія Артвінського та ймовірною причетністю до злочину певних осіб, прокуратура інформує про те, що відомості про вчинення кримінальних правопорушень внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за чотирма статтями Кримінального кодексу України, а саме: ч. 1 ст. 115 (умисне вбивство), ч. 3 ст. 136 (ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному стані), ч. 2 ст. 271 (порушення вимог законодавства про охорону праці службовою особою, що спричинило загибель людини), ч. 1 ст. 396 (заздалегідь не обіцяне приховування тяжкого злочину).

На нинішньому етапі досудового розслідування наявні в матеріалах кримінального провадження дані свідчать, що смертельну травму чоловік зазнав саме на будівництві, а його тіло як доказ злочину намагалися приховати.

26 січня прокурор Рівненської області Олег Соболь підписав повідомлення про підозру депутату однієї з місцевих рад щодо вчинення ним кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 396 КК України (заздалегідь не обіцяне приховування тяжкого злочину). Оскільки той до слідчого не з'явився, підозру надіслано рекомендованим листом за місцем проживання.

У цьому кримінальному провадженні виконано великий обсяг роботи. Зокрема, допитано як свідків майже 40 осіб, проведено низку обшуків, зокрема і за місцем проживання депутата місцевої ради, вилучено речі та майно, які мають доказове значення у справі. Призначено низку судових криміналістичних експертиз. Слідство опрацьовує кілька версій вчинення кримінальних правопорушень.

За ініціативи прокуратури тривають перевірки на цьому будівництві управлінням Держпраці в області та управлінням Державної архітектурно-будівельної інспекції в області. Прокуратура вивчає питання щодо наявності підстав для реагування заходами представницького характеру в частині законності проведеного будівництва».

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Прокуратура: міжнародне співробітництво триває

Прокуратура Рівненської області торік виконала 60 запитів про міжнародне співробітництво під час кримінального провадження. 50 з них надійшли від компетентних органів іноземних держав, 10 — від органів досудового слідства України. Крім того, від правоохоронних органів іноземних держав для подальшого кримінального переслідування надійшло 7 кримінальних проваджень, за якими нині слідчі Рівненщини проводять досудові розслідування.

Водночас через Генеральну прокуратуру України до іноземних компетентних установ прокуратура Рівненської області скерувала 9 запитів правоохоронних органів про міжнародну правову допомогу та проведення процесуальних дій. Запити скеровувалися до Республіки Болгарія, Чеської Республіки, Естонської Республіки, Китайської Народної Республіки, Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії.

У порядку екстрадиції прокуратурою Рівненщини передано до іноземної держави двох осіб. Прокурори здійснюють ще одну екстрадиційну перевірку з метою видачі правопорушника для притягнення його компетентними органами Республіки Білорусь до кримінальної відповідальності.

У галузі міжнародно-правового співробітництва здійснюється міжнародний розшук дев'яти злочинців, які скоїли кримінальні правопорушення на території регіону.

Про це «Голосу України» повідомила прес-служба прокуратури Рівненської області.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Віктор БОНДАР.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2017 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 22 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 18 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 55 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 52320

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama1@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

